

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 22 marca 2023 r.

DZP.93.95.2020.PK

Decyzja Nr DZP- 12/2023

(decyzja ostateczna i prawomocna)

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych² po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu (KRS: 0000102850, NIP: 6492086506), obejmującego okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu administracyjną karę pieniężną w wysokości 359 745,00 zł (słownie:

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 poz. 893 ze zm.), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

trzysta pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści pięć złotych 00/100) płaconą do budżetu państwa.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów³ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁴ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu kosztami niniejszego postępowania w wysokości 311,90 zł (słownie: trzysta jednaście złotych 90/100),
2. zobowiązuje „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

³ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁴ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „kpa”.

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	4
II.	Zastosowanie przepisów ustawy	15
1.	Interes publiczny	15
2.	Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	17
III.	„Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu jako strona postępowania w rozumieniu Ustawy.....	18
IV.	Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę	20
1.	Wyłączenia.....	20
1.1.	Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe	20
1.2.	Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	20
2.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie	21
3.	Założenia w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych	22
4.	Weryfikacja materiału dowodowego.	24
5.	Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., które nie zostały spełnione przez Stronę postępowania lub które zostały spełnione przez Stronę postępowania po terminie.....	32
6.	Odniesienie się do stanowiska strony w przedmiocie braku kompetencji Prezesa Urzędu do obejmowania postępowaniem prowadzonym w trybie art. 13c Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w wersji obowiązującej od dnia 1 stycznia 2020 r. w odniesieniu do zagadnień dochowania terminów zapłaty w umowach zawartych pomiędzy Stroną postępowania, [Informacja chroniona], jeżeli postępowanie o [Informacja chroniona], w którego następstwie zostały zawarte [Informacja chroniona], zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.	44
V.	Kara i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia	65
1.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.	66
2.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.	70
3.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.	90
4.	Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.	93
5.	Brak przesłanki do obniżenia kary o 20% zgodnie z art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.	95
VI.	Koszty postępowania.....	95
VII.	Pouczenie	97

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁵ działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor Sp. z o.o. z siedzibą w Zawierciu⁶.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień, dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor Sp. z o.o. z siedzibą w Zawierciu w okresie lipiec, sierpień wrzesień 2020 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając na podstawie art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w dniu 16 grudnia 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania. Postępowanie zostało zarejestrowane pod znakiem DZP.93.95.2020.PK.
- (4) W dniu 18 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami:
 1. oświadczenia złożonego przez Stronę o posiadanym statusie: mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE)

⁵ Dalej także: „Prezes Urzędu”, „Prezes UOKiK”.

⁶ Dalej także: „Strona”, „Strona postępowania”.

nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu⁷;

2. dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁸;
3. informacji o zestawieniu kont, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
4. zestawienia dokonywanych transakcji handlowych poprzez wypełnienie Tabeli nr 1 w arkuszu kalkulacyjnym Microsoft Excel w formie edytowalnej;
5. aktualnej wersji plików JPK_VAT z uwzględnieniem korekt dokonanych do dnia wypełnienia tabeli, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT (tabele: Nagłówek, Podmiot, ZakupWiersz, ZakupCtrl), za następujące miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., wrzesień 2020 r. w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁹ - wyłącznie w formie elektronicznej, w formacie xml;
6. plików JPK_WB, dotyczących każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących czasokres począwszy od 1 stycznia 2020 r., do dnia 30 września 2020 r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, wyłącznie w formie elektronicznej, w formacie xml;
7. w przypadku korzystania przez Stronę z usług faktoringu, wskazanie rodzajów faktoringu, z których korzysta Strona i opisanie ich mechanizmów, w tym o przesłanie umów faktoringowych oraz informacji o cesjach wierzytelności;
8. opisanie, w w przypadku występowania takich sytuacji, mechanizmu dokonywanych kompensat poprzez wskazanie czy i które transakcje skompensowane zostały na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498 i nast. kodeksu cywilnego), a które na zasadach umownych;

⁷ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu z dnia 17 czerwca 2014 r. (Dz. Urz. UE. L Nr 187, str. 1, z późn. zm.);

⁸ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 351, ze zm. dalej: „ustawa o rachunkowości”);

⁹ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 1325, ze zm., dalej: „Ordynacja podatkowa”)

9. w przypadku posiadania przez Stronę wiedzy, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, to jest co do okoliczności w których Prezes UOKiK odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej gdy:

- wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem (ust. 6),
- nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nastąpiło na skutek działania siły wyższej (ust. 7),

bądź może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, gdy:

- zachodzą inne uzasadnione przypadki (ust. 8),

o przestanie oświadczenia w tym zakresie oraz zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego w tym zakresie.

- (5) Pismem z dnia 30 grudnia 2020 r. Strona wniosła o wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 grudnia 2020 r. do dnia 28 kwietnia 2021 r. W tym samym piśmie wskazano na ustanowionych, przez Stronę postępowania, jej pełnomocników, jak również przedłożono stosowne pełnomocnictwo. W piśmie tym Strona zwróciła się również o uzasadnienie żądania Prezesa Urzędu wyrażonego w wezwaniu z 18 grudnia 2020 r. w odniesieniu do konieczności przesyłania plików JPK_VAT i JPK_WB również za okresy, które nie były objęte okresem postępowania. Strona zwróciła uwagę na nadmierność żądania Prezesa Urzędu. Jednocześnie Strona wniosła o ograniczenie zakresu żądanych informacji z pkt. 7, 8 i 9 wezwania z dnia 18 grudnia 2020 r. do okresu od lipca do września 2020 r.
- (6) Pismem z dnia 8 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu poinformował Stronę o konieczności przedłożenia dowodów uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu udzielonych pełnomocnictw. Prezes Urzędu wydłużył także termin na udzielenie odpowiedzi na pkt. 1-8 z wezwania z dnia 18 grudnia 2020 r. o dodatkowe 14 dni, a w zakresie pkt. 9 tego wezwania o dodatkowe 28 dni.

Jednocześnie Prezes Urzędu przedstawił Stronie stanowisko w zakresie zakresu żądanych informacji oraz uzasadnił konieczność pozyskania tych informacji w ramach prowadzonego postępowania.

- (7) Pismem z dnia 21 stycznia 2021 r. Strona przesłała dowód uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.
- (8) Pismem z dnia 9 lutego 2021 r. Strona udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 grudnia 2021 r., przesyłając również dane i dokumenty, w tym:
- 1) oświadczenie o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy;
 - 2) politykę rachunkowości;
 - 3) Informację o zestawieniu kont;
 - 4) zestawienie dokonywanych przez Stronę postępowania transakcji handlowych, w strukturze żądanej przez Prezesa Urzędu¹⁰;
 - 5) żądane pliki JPK_VAT;
 - 6) żądane pliki JPK_WB;
 - 7) opis [Informacja chroniona].

Strona jednocześnie oświadczyła, że nie korzysta z [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

W odniesieniu do przestępstw, o których mowa w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy Strona oświadczyła, że dokumentacja w tym zakresie zostanie dostana do postępowania w terminie do dnia 24 lutego 2021 r.

- (9) Pismem z dnia 24 lutego 2021 r. Strona uzupełniła odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 grudnia 2020 r. poprzez udzielenie odpowiedzi na pkt 9 tego wezwania.

Strona oświadczyła, że w stosunku do niej zostały spełnione przestępstwa, o których mowa w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy.

¹⁰ W dalszej treści „Tabela nr 1”.

W kontekście przesłanki z art. 13v ust. 6 Ustawy Strona wskazała na podmioty, od których w okresie objętym postępowaniem nie otrzymała świadczeń pieniężnych wymagalnych w tym okresie lub otrzymała je po terminie.

Strona wskazała, że łączna kwota należności, których nie otrzymała, lub otrzymała po terminie w okresie objętym postępowaniem opiewa na kwotę [Informacja chroniona].

Na poparcie tego oświadczenia Strona przesłała dane dot. tych należności w strukturze analogicznej do Tabeli nr 1 oraz przesłała w tym zakresie dokumentację źródłową.

W kontekście przesłanki z art. 13v ust. 7 Ustawy Strona powołała się na siłę wyższą w postaci „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.

W tym zakresie Strona podnosiła m. in. okoliczności w postaci [Informacja chroniona] realizowanych przez Stronę [Informacja chroniona]¹¹.

- (10) Wezwaniem z dnia 22 marca 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do przekazania plików JPK_WB w żądanym w wezwaniu z dnia 18 grudnia 2020 r. formacie.
- (11) Strona udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 22 marca 2021 r. pismem z dnia 2 kwietnia 2021 r.
- (12) Wezwaniem z dnia 5 maja 2021 r. wezwał, po raz kolejny, Stronę postępowania o przekazanie wskazanych plików JPK_WB we właściwym formacie.
- (13) Postanowieniem z dnia 11 maja 2021 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 sierpnia 2021 r.
- (14) Pismem z dnia 20 maja 2021 r. Strona udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 20 maja 2021 r.
- (15) Postanowieniem z dnia 29 lipca 2021 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 listopada 2021 r.
- (16) Wezwaniem z dnia 1 października 2021 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do:
 - 1) przesłana poświadczonych za zgodność z oryginałem dokumentów - korekt oraz wyjaśnienie wartości ujemnej i dodatniej świadczeń pieniężnych ujętych w Tabeli nr 1;

¹¹ Szersze odwołanie się do przesłanek po ziszczeniu się których Prezes Urzędu musi/może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w dalszej części niniejszego pisma.

- 2) przekazania uwierzytelnionych kopii dowodów zakupu, których występowania nie potwierdzono w plikach JPK_VAT;
 - 3) przekazania potwierdzeń przelewów, których występowania nie ujawniono w plikach JPK_WB;
 - 4) uzupełnienia wyjaśnień Strony w zakresie stosowanego [Informacja chroniona], w tym przesłania umów i dokumentów potwierdzających stosowanie „[Informacja chroniona]” przez Stronę postępowania;
 - 5) przesłania uwierzytelnionych kopii umów dopuszczających stosowanie, w ramach spełniania świadczeń pieniężnych, [Informacja chroniona];
 - 6) opisanie mechanizmu rozliczania „[Informacja chroniona]”;
 - 7) przekazania informacji o świadczeniach nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania, wymagalnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., w strukturze wskazanej w Prezesa Urzędu w tzw. „Tabeli należności”¹²;
 - 8) przesłania aktualnej wersji lików JPK_VAT z uwzględnieniem z uwzględnieniem korekt rzutujących na transakcje handlowe dot. ewidencji sprzedaży VAT;
 - 9) przesłania plików JPK_WB dot. każdego z rachunków bankowych stosowanych w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług przez Stronę postępowania.
- 17) Pismem z dnia 8 października 2021 r. Strona wniosła o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 1 października 2021 r. o 45 dni, tj. do dnia 21 listopada 2021 r.
 - 18) Pismem z dnia 12 października 2021 r. Prezes Urzędu wyraził zgodę na wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na punkty 1-6 wezwania do dnia 20 listopada 2021 r., a na punkty 7,8 i 9 do dnia 3 listopada 2021 r.
 - 19) Pismem z dnia 3 listopada 2021 r. Strona udzieliła odpowiedzi na punkty 7,8 i 9 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 1 października 2021 r.

¹² W dalszej treści także „Tabela nr 2”.

- 20) Postanowieniem z dnia 15 listopada 2021 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 lutego 2022 r.
- 21) Pismem z dnia 19 listopada 2021 r. Strona udzieliła odpowiedzi na punkty 1-6 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 1 października 2021 r.

Jednocześnie Strona podniosła, że „Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę, że ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (...) w wersji obowiązującej do 31 grudnia 2019 r.”.

Strona wskazała, że tę wersję Ustawy „należy stosować do wszystkich umów zawartych pomiędzy Spółką oraz jej podwykonawcami, jeżeli tylko postępowanie o udzielenie danego zamówienia publicznego zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.”.

Strona dodała, że „z tego też względu Prezes UOKiK nie ma kompetencji do obejmowania Postępowaniem prowadzonym w trybie art. 13c Ustawy (...) zagadnienia dochowania terminów płatności w umowach zawartych pomiędzy Spółką oraz jej podwykonawcami, jeżeli tylko postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w którego następstwie zawarto umowy podwykonawcze zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.”.

W dalszej części pisma Strona przedstawiła swoją interpretację wyjątków wprowadzonych do systemu prawnego mocą ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych¹³.

- (22) Mocą wezwań z dnia 2 lutego 2022 r. Prezes Urzędu wezwał podmioty:

- [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona],

do udzielenia informacji w przedmiocie dat spełniania, przez te podmioty, świadczeń pieniężnych na rzecz Strony postępowania, umów łączących je ze Stroną postępowania oraz dokumentów potwierdzających fakt spełnienia świadczeń pieniężnych na rzecz Strony.

¹³ Dz. U. z 2019 r. poz. 1649.

- (23) Postanowieniem z dnia 15 lutego 2022 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 maja 2022 r.
- (24) Pismem z dnia 16 lutego 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu udzieliła [Informacja chroniona].
- (25) Pismem z dnia 16 lutego 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 2 lutego 2022 r. spółka [Informacja chroniona].
- (26) Pismem z dnia 18 lutego 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 2 lutego 2022 r. została udzielona odpowiedź przez [Informacja chroniona].
- (27) Pismem z dnia 21 lutego 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 2 lutego 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona].
- (28) Postanowieniem z dnia 6 maja 2022 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 października 2022 r.
- (29) Wezwaniami z dnia 18 lipca 2022 r. Prezes Urzędu wezwał niżej wymienione podmioty:
- [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
 - [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
 - [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
 - [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
 - [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona];
 - [Informacja chroniona] z siedzibą w [Informacja chroniona],

do przekazania poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii faktur, umów oraz dokumentów dotyczących dat i wysokości spełniania świadczeń pieniężnych przez te podmioty na rzecz Strony postępowania, a także do przekazania informacji dotyczących terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, w których Strona postępowania miała status podmiotu sprzedającego towary/usługi na rzecz tych podmiotów.

- (30) Pismem z dnia 22 lipca 2022 r. spółka [Informacja chroniona] wniosła o wydłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie do dnia 30 września 2022 r.

- (31) Pismem z dnia 25 lipca 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona], składając jednocześnie wniosek o ograniczenie prawa wglądu do umowy zawartej ze Stroną postępowania.
- (32) Pismem z dnia 25 lipca 2022 r. Prezes Urzędu udzielił odpowiedzi na wniosek [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] w przedmiocie wydłużenia terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie zakreślając termin do dnia 5 sierpnia 2022 r.
- (33) Pismem z dnia 25 lipca 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].
- (34) Pismem z dnia 26 lipca 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona].
- (35) Pismem z dnia 27 lipca 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona].
- (36) Pismem z dnia 27 lipca 2022 r. odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. udzieliła spółka [Informacja chroniona].
- (37) Wezwaniem z dnia 1 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu wezwał spółkę [Informacja chroniona] do przekazania poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii umów, na treść spółka ta powoływała się we wniosku o ograniczenie prawa wglądu.
- (38) Odpowiedzi na powyższe wezwanie spółka [Informacja chroniona] udzieliła pismem z dnia 4 sierpnia 2022 r.
- (39) Pismem z dnia 5 sierpnia 2022 r. została udzielona odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 18 lipca 2022 r. przez spółkę [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]
- (40) Wezwaniem z dnia 22 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do:
- udzielenia wyjaśnień co do [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] stosowanych w ramach spełniania świadczeń pieniężnych;
 - w odniesieniu do [Informacja chroniona] - o przestanie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
 - w odniesieniu do [Informacja chroniona] - o przestanie faktur oraz wskazanie terminu zapłaty świadczeń pieniężnych wymienionych w treści wezwania;
 - przekazania kopii innych faktur wskazanych w wezwaniu.

- (41) Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu odmówił uwzględnienia wniosku o ograniczenie prawa wglądu złożonego przez spółkę [Informacja chroniona] w piśmie z dnia 25 lipca 2022 r.
- (42) Wezwaniem z dnia 22 sierpnia 2022 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę do:
- udzielenia wyjaśnień co do charakteru [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] stosowanych w ramach spełniania świadczeń pieniężnych;
 - w odniesieniu do [Informacja chroniona] - o przestanie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
 - w odniesieniu do [Informacja chroniona] - o przestanie faktur oraz wskazanie terminu zapłaty świadczeń pieniężnych wymienionych w treści wezwania;
 - przekazania kopii innych faktur wskazanych w wezwaniu.
- (43) Pismem z dnia 2 września 2022 r. Strona udzieliła wezwania na przywołane wezwanie. W treści pisma Strona wskazała, że „w Spółce obowiązują dwa (2) rodzaje szablonów w celu dokonywania [Informacja chroniona], tj. szablon „[Informacja chroniona]” oraz szablon „[Informacja chroniona]”. Strona podniosła, że „W związku z prowadzonym zakresem działalności i warunkami współpracy [Informacja chroniona], Intercor dokonuje [Informacja chroniona] tytułem procentu udziału w [Informacja chroniona] za takie koszty jak przykładowo [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Zakres [Informacja chroniona] jest wymieniony w [Informacja chroniona]. Na tej podstawie dochodzi do [Informacja chroniona] rozliczenia się pomiędzy Intercor”. W dalszej treści Strona podniosła, że „poprzez złożenie dokumentu „[Informacja chroniona]” rozliczane są wierzytelności dotyczące [Informacja chroniona]. Sposób rozliczeń nie jest narzucany ogólnie [Informacja chroniona], a wierzytelności [Informacja chroniona] jeśli dotyczą [Informacja chroniona] i są związane z realizacją [Informacja chroniona]. Jednocześnie chociaż w samym szablonie „[Informacja chroniona]” stosowana jest adnotacja [Informacja chroniona] to w rzeczywistości [Informacja chroniona] mają swoją podstawę w konkretnych [Informacja chroniona], które są mniej restrykcyjne niż [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.
- Strona odesłała - w powyższym zakresie - do [Informacja chroniona], które przestała za pismem z dnia 19 listopada 2021 r.

W dalszej treści pisma Strona przedłożyła poświadczoną za zgodność z oryginałem kopie faktur oraz wskazała terminy zapłaty dot. wskazanych w wezwaniu Prezesa Urzędu należności.

Strona wskazała także terminy zapłaty wskazanych w wezwaniu faktur zakupowych.

- (44) Postanowieniem z dnia 14 października 2022 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 stycznia 2023 r.
- (45) Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2023 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 czerwca 2023 r.
- (46) Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, w piśmie z 26 stycznia 2023 r. uszczegółowił przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wskazał, że Strona może ustosunkować się do postawionego zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.
- (47) Pismem z dnia 31 stycznia 2023 r. Strona złożyła wniosek o wydłużenie terminu udzielenia odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. oraz złożyła wniosek o wgląd w akta sprawy.
- (48) Pismem z dnia 6 lutego 2023 r. Prezes Urzędu wydłużył termin na udzielenie odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. o 14 dni licząc od dnia zapoznania się, przez Stronę postępowania, z aktami sprawy.
- (49) Strona zapoznała się z aktami postępowania w dniu 7 lutego 2023 r., co zostało udokumentowane adnotacją urzędową z dnia 7 lutego 2023 r. wraz z kartą udostępnienia akt sprawy.
- (50) Pismem z dnia 8 lutego 2023 r. Strona wniosła o udostępnienie załączników do pisma Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. w formacie MS Excel.
- (51) Udostępnienie Stronie postępowania przywołanych załączników nastąpiło w dniu 9 lutego 2023 r. w sposób wskazany przez Stronę, co zostało udokumentowane adnotacją urzędową z dnia 9 lutego 2023 r.

- (52) Pismem z dnia 21 lutego 2023 r. Strona postępowania udzieliła, w wyznaczonym terminie, odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. przedstawiając swoje argumenty tak w zakresie częściowo błędnych - w jej ocenie - ustaleń w zakresie terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, jak również w kontekście występowania przestępstw, o których mowa w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy. Strona zastrzegła także, że niezwłocznie dośle do postępowania zestawienie świadczeń pieniężnych odnoszących się do [Informacja chroniona].
- (53) Z uwagi na brak przesłania przywołanego zestawienia do dnia 27 lutego 2023 r., Prezes Urzędu wezwaniem z dnia 27 lutego 2023 r. zwrócił się do Strony o nadesłanie przywołanego w pkt. 52 zestawienia oraz sprawozdania finansowego Strony za rok 2020.
- (54) Pismem z dnia 2 marca 2023 r. Strona przesłała uzupełnienie odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. do którego dołączyła zestawienie umów oraz tabele A1-A7 uzupełnione przez Stronę o dodatkowe informacje związane z przypisaniem danej transakcji do zawartych umów.
- (55) Pismem z dnia 3 marca 2023 r. Strona przesłała odpowiedź na pkt 2 wezwania Prezesa Urzędu z dnia 27 lutego 2023 r.

II. Zastosowanie przepisów ustawy

1. Interes publiczny

- (56) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.

- (57) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań, jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.
- (58) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Spółką, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków opóźnień w płatnościach. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcję zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (59) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (60) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być*

uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy”.

- (61) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, iż ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (62) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (63) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych¹⁴.
- (64) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
 - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;

¹⁴ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649.

- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (65) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu Ustawy, stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (66) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
 - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
 - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.
 - posiadanie przez Stronę postępowania, statusu podmiotu niebędącego podmiotem publicznym.

III. „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu jako strona postępowania w rozumieniu Ustawy

- (67) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi.
- (68) Stosownie do treści art. 2 pkt 1 Ustawy, przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców¹⁵.
- (69) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (70) Stroną postępowania jest „Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zawierciu, ul. Okólna 10, Wpisana do

¹⁵ Tekst jednolity: Dz. U. z 2021 r. poz. 162.

rejestr przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS: 0000102850, REGON: 271261710, NIP: 6492086506. Strona prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Strony, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, są roboty związane z budową mostów i tuneli (kod 42, 13, Z). Kapitał spółki należy w całości do podmiotu prywatnego. W powyższym zakresie przywołane dane z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego od dnia wszczęcia postępowania do dnia sporządzenia niniejszego pisma nie uległy zmianie.

Dowód: Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 14 grudnia 2020 r. k. 4-7.

Dowód: Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 17 stycznia 2023 r., k. 4922-4925

Dowód: Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 21 marca 2023 r., k. 5073-5076.

(71) Mając na uwadze powyższe nie ulega wątpliwości, że Strona postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną robotami związanymi z budową mostów i tuneli mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt. 1 Ustawy, i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(72) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikro, małym ani średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹⁶, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe oznacza, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Oświadczenie Strony postępowania z dnia 4 lutego 2021 r., k. 37a.

(73) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego, Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: Odpis z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 21 marca 2023 r., k. 5073-5076.

(74) Mając na uwadze powyższe Strona może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

¹⁶ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014.

IV. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

1. Wyłączenia

1.1. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe

(75) Prezes UOKiK wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym bądź podmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W ten sposób, jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia wskazał:

- a) świadczenia pieniężne, w których drugą stroną transakcji handlowych nie byli przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej - stosownie do treści art. 2 Ustawy (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B1 stanowiącej załącznik nr 9 do decyzji)
- b) świadczenia pieniężne, co do których nie stosuje się przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - stosownie do treści art. 3 Ustawy (np. [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]); (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B2 stanowiącej załącznik nr 10 do decyzji)
- c) świadczenia pieniężne niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy lub niestanowiące wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej np. świadczenia pieniężne w stosunku do których zostały [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (tzw. [Informacja chroniona]), [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] odnoszących się do świadczeń pieniężnych niewymagalnych w okresie objętym postępowaniem, [Informacja chroniona]. Do tej grupy świadczeń Prezes Urzędu włączył także świadczenia występujące pod l.p. 5602 i 5603 Tabeli nr 1 z uwagi na [Informacja chroniona]. (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B2 stanowiącej załącznik nr 10 do decyzji)

1.2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

(76) Odrębną kategorią świadczeń pieniężnych, które Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia były świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których - w ujęciu generalnym - przywołana ustawa ma zastosowanie - lecz które pomimo tego, że zostały

wykazane przez Stronę w materiale dowodowym, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W tym zakresie Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia:

- świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem tj. przed 1 lipca 2020 r. - (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B3 stanowiącej załącznik nr 11 do decyzji)
- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 września 2020 r. (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B4 stanowiącej załącznik nr 12 do decyzji)

2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

- (77) Na poczet ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B5 stanowiącej załącznik nr 13 do decyzji).
- (78) Prezes Urzędu nie uwzględnił także tych świadczeń pieniężnych, w stosunku do których nie występował [Informacja chroniona] (tj. świadczenie pieniężne miało być [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]) i które to świadczenia zostały spełnione [Informacja chroniona] (świadczenia te zostały wykazane w Tabeli B5 stanowiącej załącznik nr 13 do decyzji).
- (79) Ustalenia te znalazły potwierdzenie w przekazanych przez Stronę w plikach JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe Strony, które zostały zweryfikowane pod tym kątem, poprzez sprawdzenie tytułów przelewów zawierających numery konkretnych faktur, jak również poprzez ustalenie, że zapłaconą kwota przelewu bankowego stanowi sumę świadczeń pieniężnych wskazanych w tytule przelewu. W przypadku, nieodnalezienia potwierdzeń płatności w przekazanych przez Stronę plikach JPK_WB, wskazane płatności zostały zweryfikowane w przekazanych do postępowania potwierdzeniach przelewu.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych [Informacja chroniona] Prezes Urzędu oparł się o oświadczenie Strony postępowania zawarte w Tabeli nr 1 opierając się przy tym o ustaloną praktykę rynkową polegającą na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

3. Założenia w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych

- (70) Aby ustalić czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie, ustalił ich wysokość oraz liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem (tj. 30 września 2020 r.), albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”).
- (71) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹⁷ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów Ustawy).
- (80) Uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy.
- (72) Zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy, stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (78) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - w przypadku:
- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
 - b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁸,

¹⁷ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r., poz. 1740), dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”

¹⁸ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁹, w których dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem duży przedsiębiorca,

- (79) Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony termin zapłaty świadczeń pieniężnych może być dłuższy niż 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji Prezes Urzędu ustalał, które świadczenia pieniężne Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy).
- (80) W niniejszym postępowaniu nie występowały przypadki, w których Strona postępowania naruszałaby przepisy dotyczące maksymalnych terminów zapłaty, tj. art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy.
- (81) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wskazującą na naruszenie przez Stronę ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po terminie umówionym przez strony transakcji handlowej (gdyż ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy).
- (82) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, w których data umownego terminu zapłaty przypadła na dzień uznany za ustawowo wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu, mając na uwadze art. 115 Kc, uznał za spełnione w terminie świadczenia pieniężne, które zostały zapłacone pierwszego dnia roboczego przypadającego po tym dniu.
- (83) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego przez Stronę, wymagalnego w okresie objętym niniejszym postępowaniem, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

¹⁹ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga ma status mikro, małego lub średniego przedsiębiorcy.

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.,
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. 30 września 2020 r.

4. Weryfikacja materiału dowodowego.

- (84) Mając na uwadze wyżej opisane założenia, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez Stronę.
- (85) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiałach dowodowych. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych - informacji uzyskanych od Strony postępowania z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach przelewu, wyciągach z ksiąg rachunkowych.
- (86) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte w pliku o nazwie 6492086_2021_02_09.xlsx zawierający zestawione tabelarycznie informacje, uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych i wynikających z nich świadczeniach pieniężnych, w których występowała jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach ich zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”. Dodać należy, że Prezes Urzędu, w oparciu o treść oświadczeń Strony zawartych w piśmie Strony z dnia 21 lutego 2023 r. skorygował także terminy spełnienia świadczeń pieniężnych dla wskazanych pozycji odnoszących się do świadczeń spełnianych w [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (wykazanych jako zakwestionowane świadczenia pieniężne w załącznikach nr 7 i 8 do pisma Prezesa Urzędu z dnia 21 stycznia 2023 r.) i w przypadkach,

w których wskazała Strona, bądź ustalił, że świadczenia pieniężne zostały spełnione w terminie, bądź też ponownie obliczył liczbę dni opóźnienia, co skutkowało obniżeniem tejże liczby dni.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37;

Dowód: Pismo Strony z dnia 21 lutego 2023 r., k. 4973-5036.

- (87) W odniesieniu do badania przestanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, punktem wyjścia były ujęte w pliku o nazwie Należności_6492086506_2021.10.27.xlsx tabelarycznie informacje, uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występowała jako wierzyciel, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach ich zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Ostateczna Tabela nr 2”.

Dowód: Ostateczna Tabela nr 2, k. 104a.

- (88) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one okoliczności, co do których Strona postępowania posiada wyłączną kompletną wiedzę, którą Prezes Urzędu zebrał, przeanalizował i ocenił w oparciu o całokształt zebranego w sprawę materiału dowodowego, w tym na podstawie: [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], a także innych dokumentów i wyjaśnień, pochodzących od Strony postępowania.

- (89) Prezes Urzędu dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT²⁰. Ewidencja powinna zawierać w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

²⁰ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. - Ustawa o podatku od towarów i usług (t. j. Dz.U.2021 r. poz. 685 ze zm.), dalej: „ustawa o VAT”.

- (90) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej²¹ Strona była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a §2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a §3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy²². Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).
- (91) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym podstawą do przekazywania przez Stronę (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest, aby plik JPK_V7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na platformie ePUAP. Zgodnie z art. 16a ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wzór dokumentu elektronicznego należy przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych (CRWDE ePUAP). Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to - JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).
- (92) Stosownie do treści art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK -

²¹ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

²² P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.

- (93) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania - dotyczy JPK_VAT lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne w postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²³. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się z informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT²⁴ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²⁵.
- (94) Struktura jednolitego pliku kontrolnego dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony (opóźniania się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (95) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK (JPK_VAT_Zakup) obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Ewidencja sprzedaży VAT w strukturze logicznej JPK (JPK_VAT_Sprzedaż) zawiera natomiast dla każdej pozycji w szczególności następujące dane: numer NIP lub inny numer służący identyfikacji kontrahenta, będącego odbiorcą towarów lub usług, jego nazwę i adres, numer dowodu sprzedaży, datę wystawienia, datę sprzedaży kwotę netto oraz kwotę podatku należnego.
- (96) W oparciu o dane zawarte w JPK_VAT_Zakup oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał

²³ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²⁴ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²⁵ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

również ustaleń, co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązań Strony, to nr NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Ostatecznej Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP dostawcy i z datą wystawienia dowodu zakupu zawartą w plikach JPK_VAT_Zakup. Analogicznie Prezes Urzędu postąpił w odniesieniu do danych ujętych w Ostatecznej Tabeli nr 2, przy czym w tym zakresie dane odnosiły się do ewidencji znajdującej się w części JPK_VAT dotyczącej sprzedaży (JPK_VAT_Sprzedaż)

Dowód: Pliki JPK_VAT, k. 37.

- (97) W zakresie, w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły dokładnego odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup i JPK_VAT_Sprzedaż, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - wystawionych lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT, rachunków, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Dowód: Kopie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] stanowiące załącznik do pisma Strony z dnia 19 listopada 2021 r., k. 534-707.

Dowód: Kopie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] stanowiące załącznik do pisma Strony z dnia 2 września 2022 r., k. 4690-4916.

- (98) Prezes Urzędu ustalał również stan faktyczny - odnoszący się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem - na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy.

- (99) Wymaga wskazania, że JPK_WB również jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego oraz kwot sald konta.

- (100) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera kwoty i opisy operacji gospodarczych oraz salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania

i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²⁶).

(101) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in.:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), a także numer NIP lub REGON posiadacza rachunku,
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia rachunku nadawcy oraz datę i czas wpłaty gotówkowej,
- kwotę i walutę,
- tytuł i opis zlecenia płatniczego,
- saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
- informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.

(102) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczenia pieniężnych przelewem opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na wysokość przelewu oraz datę zapłaty. Jednocześnie wskazać należy, że w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty świadczenia pieniężnego Prezes Urzędu przyjął datę ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

Dowód: Pliki JPK_WB, k. 37, k. 50, k. 67a.

(103) Dodatkowo w przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz Ostatecznej Tabeli nr 2, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania do uzupełnienia braków oraz wyjaśnienia nieścisłości, a także do przesłania dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tych świadczeń, m. in. [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] i w oparciu o te dokumenty oraz wyjaśnienia wskazane w Tabeli nr 2, Ostatecznej Tabeli nr 2 oraz pismach kontrahentów Strony postępowania, ustalał

²⁶ Broszura informacyjną dotyczącą struktur JPK_WB.

okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

Dowód: Pismo Strony wraz z załącznikami z dnia 19 listopada 2021 r., k. 118-3163;

Dowód: Tabela nr 1, k. 37;

Dowód: Ostateczna Tabela nr 2, k. 104a;

Dowód: Pismo Strony wraz z załącznikami z dnia 2 września 2022 r., k. 4891-5116;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 16 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3188-3222;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 16 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3223-3274;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 18 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3275-3329;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 21 lutego 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3330-3362;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 25 lipca 2022 r., z załącznikami, k. 3395-3401;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 25 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3404-3434;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 26 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3435-3612;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 27 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3614-3670;

Dowód: Pismo [Informacja chroniona] z dnia 27 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3671-4601.

(104) Na mocy art. 13g Ustawy, Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK, w tym JPK_VAT i JPK_WB. W ocenie Prezesa Urzędu dowody w postaci ksiąg podatkowych lub dowodów księgowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków

wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia transakcji handlowych Strony z jej kontrahentami, co do ich istnienia, jak też spełnienia świadczenia pieniężnego. Powyższe umożliwia Stronie postępowania proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. W ocenie Prezesa Urzędu, sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Dodatkowo, stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej, dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód urzędowy, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg podatkowych prowadzonych rzetelnie i niewadliwie²⁷.

(105) Należy mieć także na uwadze, że ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości²⁸). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

(106) W konsekwencji Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach:

- a. Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, obejmujących transakcje handlowe przedstawione w Tabeli nr 1 oraz Ostatecznej Tabeli nr 2 oraz zawartych w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi oraz dowodami księgowymi;
- b. Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK-VAT);
- c. Dowodach księgowych:
 - fakturach VAT;

²⁷ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

²⁸ t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 217.

- fakturach korygujących;
- informacjach zawartych w plikach JPK-WB;
- potwierdzeniach przelewu;
- dokumentach dot. [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]).

5. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., które nie zostały spełnione przez Stronę postępowania lub które zostały spełnione przez Stronę postępowania po terminie.

(107) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po terminie świadczenia pieniężne (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”), które zostały wyszczególnione w opracowanych na potrzeby niniejszego dokumentu tabelach stanowiących załączniki do niniejszego pisma, zebranych w poszczególnych grupach, przy czym:

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń	Suma zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Suma jednostkowych kar pieniężnych w poszczególnych kategoriach świadczeń pieniężnych
A1	Zakwestionowane świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A2	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełnione w okresie postępowania po terminie w całości jednym przelewem bankowym	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A3	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełnione w okresie postępowania po terminie w całości [Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A4	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełniane [Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]

A5	Zakwestionowane świadczenia pieniężne objęte [Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A6	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełniane [Informacja chroniona] (np. [Informacja chroniona])	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A7a	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełniane w [Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
A7b	Zakwestionowane świadczenia pieniężne spełniane w [Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]
SUMA		[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]

(108) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których zamierza uznać poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

(109) Obowiązek zapłaty powyższych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, których przedmiotem była odpłatna dostawa towarów lub odpłatne świadczenie usług, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1, a które znalazły również odzwierciedlenie w ewidencji zakupu JPK_VAT lub w kopiach faktur, w tym faktur korygujących. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37.

(110) Faktury VAT, z których wynikał obowiązek zapłaty przez Stronę postępowania zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu JPK_VAT. W przypadku dowodów zakupu nieujętych w JPK_VAT znajdujących się w aktach postępowania (w tym faktur korygujących) Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny w oparciu o dowody (kopie faktur, faktur korygujących) przesłanych do postępowania przez Stronę postępowania.

Dowód: Pliki JPK_VAT, k. 37

Dowód: Pismo Strony z dnia 19 listopada 2019 r. k. 106-114 wraz z załącznikami w postaci dowodów zakupu, k. wraz z wydrukami faktur korygujących, k. 106-707.

Dowód: Pismo Strony z dnia 2 września 2022 r. wraz z załącznikami, k. 4891-5117.

(111) W przypadku ustalania wartości zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikających z faktur, do których zostały wystawione, w okresie objętym postępowaniem, faktury korygujące zmniejszające pierwotną wartość świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu opierał się na danych wskazanych w Tabeli nr 1, danych zawartych w plikach JPK_VAT, tabeli dot. korekt, skanach faktur, oraz faktur korygujących.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37;

Dowód: JPK_VAT, k. 37;

Dowód: Pismo Strony z dnia 19 listopada 2021 r. wraz z załącznikami, k. 106-114;

Dowód: Tabela korekt, stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 19 listopada 2021 r., wraz z wydrukami faktur korygujących, k. 106-570.

(112) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które zostały spełnione przez Stronę postępowania przelewem bankowym, Prezes Urzędu ustalił daty spełnienia świadczeń pieniężnych na podstawie informacji o dacie operacji w przesłanych wyciągach bankowych w plikach JPK_WB oraz przekazanych wydrukach wyciągów bankowych (w innej strukturze niż JPK_WB). Równocześnie, w wyniku porównania terminów zapłaty z datą spełnienia świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu uznał wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne za spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem, tj. w miesiącach lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Zakwestionowane świadczenia tej kategorii zostały ujęte w Tabeli A2 stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszego pisma, jak również w tabeli A4 stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszego pisma, Tabeli A5 stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszego pisma oraz w Tabeli A6 (w częściach, w jakich świadczenie pieniężne było spełniane przelewem bankowym) stanowiącej załącznik nr 6 do niniejszego pisma.

Dowód: Pliki JPK_WB, k. k. 37, k. 50, k. 67a.

Dowód: Potwierdzenia przelewów stanowiące załącznik do pisma Strony z dnia 19 listopada 2021 r., k. 104-116, k. 1499.

(113) Wymaga wyjaśnienia, że niektóre zakwestionowane świadczenia pieniężne Strona postępowania spełniała [Informacja chroniona] przy wykorzystaniu tzw. [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]). W takich przypadkach, [Informacja chroniona]

wynikającego z faktury, odpowiadającą [Informacja chroniona], Strona postępowania spełniała [Informacja chroniona], a [Informacja chroniona], odpowiadającą [Informacja chroniona], Strona postępowania spełniała [Informacja chroniona] na [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] jest obowiązkowy dla [Informacja chroniona], które dotyczą tzw. [Informacja chroniona] określonych w [Informacja chroniona], a w pozostałych przypadkach jest [Informacja chroniona]. Zakwestionowane świadczenia pieniężne tej kategorii zostały wskazane w Tabelach A7a i A7b stanowiących załączniki 7 i 8 do niniejszego pisma.

Dowód: Pliki JPK_WB, k. k. 37, k. 50, k. 67a.

(114) Jak już wskazano wcześniej, plik JPK_WB jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego, posiada jednolitą strukturę ustaloną przez Ministerstwo Finansów i stanowi plik kontrolny generowany na żądanie. Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwot sald konta. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę. Podobnie, Prezes Urzędu uznał, że wygenerowane elektronicznie z systemu bankowego potwierdzenia wykonania operacji, w oparciu o art. 7 ustawy Prawo Bankowe, również stanowią wiarygodny dowód wysokości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem.

(115) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, co do których Strona wskazała, że podlegaty [Informacja chroniona], za datę spełnienia świadczenia przyjęto datę wskazaną przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37.

(116) W załączniku nr (vii) do pisma Strony 9 lutego 2021 r. Strona zawarła dokument prywatny nazwany „[Informacja chroniona]”, datowany na 9 lutego 2021 r. W treści tego dokumentu Strona wskazała, że „w zawieranych z [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] zawiera [Informacja chroniona] o możliwości rozliczania ich [Informacja chroniona], tzw. [Informacja chroniona]”. Strona dalej wskazała, że „na podstawie odpowiednich [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] nieodwołalnie upoważniają Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor Sp. z o.o. do [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] i innych kwot należnych Przedsiębiorstwu Usług Technicznych Intercor Sp. z o.o.”. W dalszej treści dokumentu wskazano, że „W większości umów

zawieranych przez Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor Sp. z o.o. [Informacja chroniona] mają szerokie zastosowanie, jakkolwiek zdarzają się także umowy, w których [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (...) na warunkach przewidzianych [Informacja chroniona]”.

W dalszej treści Strona przywołała warunki określone w [Informacja chroniona], jak również wskazała, że „[Informacja chroniona] (...) udokumentowane są dowodem księgowym o nazwie „[Informacja chroniona]”, [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.

W Tabeli nr 1 Strona postępowania oświadczyła, że stosowane [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (Strona w kolumnie „Sposób zapłaty” wskazywała określenie „[Informacja chroniona]”).

(117) W toku postępowania, w wyniku analizy dokumentów źródłowych ustalono, że w istocie Strona posługuje się dwoma rodzajami dokumentów, na podstawie których [Informacja chroniona]. Część dokumentów była nazwana jako „[Informacja chroniona]”, a część jako „[Informacja chroniona]”.

Strona została poproszona o wyjaśnienie tej sytuacji wezwaniem z dnia 22 sierpnia 2022 r.

(118) W odpowiedzi na to wezwanie, w piśmie z dnia 2 września 2022 r. Strona wskazała, że „w Spółce obowiązują dwa (2) rodzaje szablonów”. Strona wyjaśniła, że „W związku z prowadzonym zakresem działalności i warunkami współpracy [Informacja chroniona], Intercor dokonuje [Informacja chroniona] tytułem procentu udziału w [Informacja chroniona] za takie koszty jak przykładowo [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (...) Na tej podstawie dochodzi do [Informacja chroniona] pomiędzy Intercor i [Informacja chroniona], a poprzez złożenie dokumentu „[Informacja chroniona]” rozliczane są [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”. Strona podniosła, że „choć w samym szablonie „[Informacja chroniona]” stosowana jest adnotacja [Informacja chroniona], to w rzeczywistości [Informacja chroniona] mają swoją podstawę w konkretnych [Informacja chroniona], które są mniej restrykcyjne niż [Informacja chroniona]”.

W odniesieniu do dokumentu - szablonu nazwanego jako „[Informacja chroniona]” Strona wskazała, że jest on „stosowany w przypadku [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (...). Intercor dokonując [Informacja chroniona] na potrzeby realizacji [Informacja chroniona], po otrzymaniu [Informacja chroniona] - [Informacja chroniona] od danego dostawcy/usługodawcy dokonuje w [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] zobowiązania. [Informacja chroniona] (tj. [Informacja chroniona]) zobowiązanie jest

[Informacja chroniona], a druk „[Informacja chroniona]” jest wysłany do kontrahenta w celu [Informacja chroniona].

(119) W kontekście przywołanych wyjaśnień Prezes Urzędu ustalił, że Stosowane przez Stronę [Informacja chroniona] - w istocie - miały charakter [Informacja chroniona]. Stosowana przez Stronę adnotacja o podstawie [Informacja chroniona] - w świetle poczynionych ustaleń w niniejszym postępowaniu - nie mogła być przesądzająca dla [Informacja chroniona].

(120) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu ustalał terminowość spełniania świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania przy pomocy [Informacja chroniona] w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji (tj. druków „[Informacja chroniona]” oraz „[Informacja chroniona]”, i za datę spełnienia świadczenia pieniężnego przyjmował datę wskazaną na [Informacja chroniona]. Wskazania wymaga i to, że daty wskazane na omawianych dokumentach były tożsame z datami, które Strona wskazała jako daty spełnienia świadczenia pieniężnego w Tabeli nr 1. Zakwestionowane świadczenia pieniężne, które zostały spełnione za pomocą [Informacja chroniona] zostały wymienione w Tabeli A3.

(121) W toku postępowania ustalono również, że w odniesieniu do części zakwestionowanych świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniała [Informacja chroniona], co wynikało ze stosowanego - w transakcjach handlowych - [Informacja chroniona]. Odzwierciedlenie powyższego znalazło miejsce w oświadczeniu Strony zawartym w Tabeli nr 1, w której treści Strona wskazywała, w których przypadkach [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

Wśród zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, jak wynika z poczynionych ustaleń, [Informacja chroniona] występował w transakcjach handlowych zawieranych pomiędzy Stroną postępowania, a niżej wymienionymi podmiotami:

- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];

- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];

- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona] [Informacja chroniona];
- [Informacja chroniona].

W przywołanych [Informacja chroniona] zawierały [Informacja chroniona] odnoszące się do [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] przez kontrahentów Strony postępowania.

W treści tych dokumentów strony umawiały się na to, że [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (na rzecz Strony postępowania) będzie polegało na przedstawieniu Stronie postępowania [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Alternatywnie - w przypadkach, w których dostawca nie dostarczyłby Stronie postępowania [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] miało przybrać formę [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] należnego dostawcy.

Fakt przewidywania, [Informacja chroniona], alternatywnych form [Informacja chroniona], w tym przewidywania [Informacja chroniona] (podlegających [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] z konkretnej faktury) w świetle całokształtu [Informacja chroniona] przesądza o tym, że w istocie intencją stron transakcji handlowych było ustanowienie (jako alternatywy) [Informacja chroniona].

[Informacja chroniona], podobnie jak [Informacja chroniona] nie znalazła kompleksowej regulacji kodeksowej, a jedynie została fragmentarycznie unormowana w niektórych aktach prawnych jak chociażby [Informacja chroniona] ustawy Prawo bankowe²⁹, [Informacja chroniona] ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych³⁰. Niemniej, w orzecznictwie wypracowane zostały [Informacja chroniona].

Przede wszystkim przyjmuje się, że [Informacja chroniona] jest [Informacja chroniona], której podstawę stanowi zasada [Informacja chroniona] wyrażona w [Informacja chroniona], pozwalająca na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] w postaci zatrzymania [Informacja chroniona]. Na mocy [Informacja chroniona] przekazuje

²⁹ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 2439)

³⁰ Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 133)

określoną ilość [Informacja chroniona], zaś [Informacja chroniona] z nich korzystać i jednocześnie [Informacja chroniona].

Umowa ta nosi więc cechy [Informacja chroniona]. W ramach tej umowy „*następuje [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], które jest połączone [Informacja chroniona], czyli konieczne jest [Informacja chroniona]*”³¹. [Informacja chroniona] ma także charakter akcesoryjny, jako że jest immanentnie związana ze stosunkiem prawnym, [Informacja chroniona]. „*Istota [Informacja chroniona] [...] sprowadza się do tego, że określona kwota zostaje [Informacja chroniona] w celu [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] jest więc zobowiązany do tego, aby [Informacja chroniona] mógł otrzymać [Informacja chroniona], czyli tyle ile przewidziano [Informacja chroniona]. [...] Postrzegając w ten sposób [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], brak podstaw do tego, aby [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], który taką [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], traktować w dalszym ciągu, jako [Informacja chroniona]. Z chwilą zatrzymania [Informacja chroniona] stało się ono bowiem [Informacja chroniona], której status prawny jest całkowicie inny od [Informacja chroniona]*”³². W rezultacie żądanie [Informacja chroniona] nie jest tożsame z żądaniem [Informacja chroniona]³³. Skoro zatem [Informacja chroniona] nie stanowi [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], to nie mamy tu do czynienia ze świadczeniem pieniężnym (w części [Informacja chroniona]) w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia [Informacja chroniona] w sprawie o sygn. akt [Informacja chroniona]³⁴ sąd ten orzekł, że „*zatrzymanie [Informacja chroniona] jest jednym ze sposobów tworzenia [Informacja chroniona]*”.

W dalszej treści tego wyroku wskazano, że „*z chwilą [Informacja chroniona] staje się ono kwotą, której status prawny jest całkowicie inny niż [Informacja chroniona]*”. Sąd Najwyższy wskazał także, że należy mieć na uwadze, że „*zamawiający może [Informacja chroniona] tylko na [Informacja chroniona], w [Informacja chroniona]. Jeżeli w tym oznaczonym czasie nie zajdzie zdarzenie przewidziane [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], którą mógł dysponować*”. Kontynuując SN wskazał, że „*po*

³¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia [Informacja chroniona], sygn. akt [Informacja chroniona].

³² Wyrok Sądu Najwyższego z dnia [Informacja chroniona], sygn. akt [Informacja chroniona].

³³ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia [Informacja chroniona], sygn. akt [Informacja chroniona].

³⁴ Legalis, nr [Informacja chroniona].

[Informacja chroniona], jako [Informacja chroniona], przestała ona być [Informacja chroniona], ale o tym czy [Informacja chroniona], w jakiej części i kiedy, decyduje odrębny reżym prawny, wynikający z [Informacja chroniona]. Nie można zatem zasadnie twierdzić, że kwota [Informacja chroniona] w dalszym ciągu jest [Informacja chroniona], tyle tylko, że z [Informacja chroniona]. Żądanie zwrotu [Informacja chroniona] nie jest tożsame z żądaniem [Informacja chroniona]”.

W świetle poczynionych w niniejszym postępowaniu ustaleń, jak również w świetle przywołanego orzecznictwa nie budziło - w niniejszej sprawie - wątpliwości to, że Strona postępowania - w oparciu o [Informacja chroniona] - była uprawniona do [Informacja chroniona] świadczeń pieniężnych wynikających z faktur z uwagi na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]) [Informacja chroniona].

Tym samym Prezes Urzędu badał terminowość spełniania tej części (tych części) świadczeń pieniężnych, które pozostawały wynagrodzeniem za odpłatną dostawę towarów/odpłatne świadczenie usług, a więc pozostawały świadczeniem pieniężnym w rozumieniu Ustawy.

W tym miejscu wskazać należy, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, w stosunku do których występował w niniejszej sprawie [Informacja chroniona] zostały wykazane w Tabeli A5, stanowiącej załącznik nr 5 do niniejszego pisma. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że [Informacja chroniona] wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 nie zostały uwzględnione w Tabeli A5.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37;

Dowód: Pismo Strony z dnia 19 listopada 2021 r. wraz z załącznikami w postaci kopii umów zawierającymi [Informacja chroniona], k. 106-114, k. 2350-3163.

(122) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, w stosunku do których wystawione zostały następnie faktury korygujące zmniejszające ich pierwotną wartość Prezes Urzędu pomniejszał wartość pierwotnego świadczenia o wartość korekty i w przypadkach stwierdzenia opóźnienia w spełnianiu danego świadczenia pieniężnego przyjmował jako wartość świadczenia w wysokości skorygowanej. Ustalenia te były czynione na podstawie oświadczeń Strony zawartych w Tabeli nr 1, w Tabeli korekt oraz w oparciu o przedłożone, przez Stronę postępowania, korekty faktur. Ta kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych została zawarta w Tabeli A4 stanowiącej załącznik nr 4 do niniejszego pisma.

Dowód: Tabela nr 1, k. 37

Dowód: Tabela korekt, stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 19 listopada 2021 r., wraz z wydrukami faktur korygujących, k. 106-570.

- (123) Wskazać przy tym należy, że co do zasady Strona przedstawiła wartość świadczeń pieniężnych w Tabeli nr 1 w walucie PLN. Jednocześnie, w przypadku świadczenia pieniężnego wskazanego w Tabeli A1 pod pozycją [Informacja chroniona] (faktura nr [Informacja chroniona]) wskazać należy, że wartość faktury wskazano jako [Informacja chroniona] EUR. Podobnie, w przypadku [Informacja chroniona] zapłata wartości [Informacja chroniona] (co zostało zobrazowane w Tabeli A7a) została zrealizowana w walucie EUR. Tym samym niezbędnym, w celu ustalenia wartości tych świadczeń pieniężnych, było dokonanie przewalutowania tych świadczeń pieniężnych na PLN.
- (124) Wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych została przewalutowana na podstawie art. 13v ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Dokonanie przewalutowań w oparciu o zasady powyższe uzasadnione jest brzmieniem Ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.
- (125) W odniesieniu do kwestii przewalutowania świadczeń pieniężnych wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę postępowania wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na PLN w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych (np. na potrzeby złożenia ewidencji podatkowej JPK_VAT), ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań

w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(126) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 30 kwietnia 2020 r. - dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w maju 2020 r.;
- na dzień 29 maja 2020 r. - dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w czerwcu 2020 r.;
- na dzień 30 czerwca 2020 r. - dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w lipcu 2020 r.;
- na dzień 31 lipca 2020 r. - dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w sierpniu 2020 r.;
- na dzień 31 sierpnia 2020 r. - dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne we wrześniu 2020 r.

(127) Reasumując, łączna wartość świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem a niespełnionych przez Stronę lub spełnionych przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [informacja chroniona] zł.

(128) Biorąc pod uwagę opisane w niniejszym piśmie, wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem tj.:

- posiadała status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy,
- zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony umów działalnością,
- nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem (stosownie do art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy),
- nie posiada statusu podmiotu, będącego podmiotem publicznym.

(129) W związku z powyższym w niniejszej sprawie istnieją podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem Strona naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

6. Odniesienie się do stanowiska strony w przedmiocie braku kompetencji Prezesa Urzędu do obejmowania postępowaniem prowadzonym w trybie art. 13c Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w wersji obowiązującej od dnia 1 stycznia 2020 r. w odniesieniu do zagadnień dochowania terminów zapłaty w umowach zawartych pomiędzy Stroną postępowania, [Informacja chroniona], jeżeli postępowanie o [Informacja chroniona], w którego następstwie zostały zawarte [Informacja chroniona], zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.

(130) W piśmie z dnia 19 listopada 2021 r. Strona postępowania podniosła, że *„do wszystkich umów zawartych pomiędzy Spółką oraz [Informacja chroniona], jeżeli tylko postępowanie o [Informacja chroniona] zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.”* Prezes Urzędu *„powinien wziąć pod uwagę ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w wersji obowiązującej do 31 grudnia 2019 r.”*.

W dalszej treści Strona wskazała, że *„w stosunku do opóźnień dotyczących przedmiotowych transakcji, nie ma zastosowania instytucja kary finansowej w wysokości ustalonej na podstawie art. 13v analizowanej ustawy”*.

Twierdzenia te Strona argumentowała tym, że ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych wprowadziła dwa wyjątki wyłączające zastosowanie znowelizowanych przepisów.

Pierwszym wyjątkiem - zdaniem Strony - jest wyjątek, zgodnie z którym „przepisów w wersji znowelizowanej nie stosuje się do umów zawartych przed 1 stycznia 2020 r. choćby ich wykonanie przypadło po 31 grudnia 2019 r.”. Zdaniem Strony oznacza to, że „do umów zawartych przed 1 stycznia 2020 r. nie tylko nałożenie sankcji określonej przepisami Ustawy nowelizującej nie będzie możliwe, ale także samo prowadzenie postępowania przez Prezesa UOKiK podlega poważnym ograniczeniom. W myśl art. 20 ust. 2 Ustawy nowelizującej Prezes UOKiK może prowadzić postępowanie dotyczące umów zawartych przed 1 stycznia 2020 r. tylko w zakresie, w jakim odnosi się ono do świadczeń, które stały się wymagalne po wejściu w życie Ustawy nowelizującej. Nawet jednak odnośnie do takich świadczeń uprawnienia Prezesa UOKiK sprowadzają się do samego stwierdzenia nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczenia, bez możliwości wymierzenia sankcji”. Konkluzją Strony -

w odniesieniu do powyższego - było to, że „wszystkie umowy, będące »transakcjami handlowymi« w rozumieniu Ustawy (...) zawarte przed 1 stycznia 2020 r. nie podlegają materialnoprawnemu reżimowi znowelizowanych przepisów”.

Jako drugi z wyjątków Strona wskazała wyjątek wynikający [Informacja chroniona] ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych³⁵. Jak Strona wskazała, „stosownie do tej regulacji, przepisy Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji dotychczasowej stosuje się do transakcji handlowych zawartych w wyniku [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na podstawie [Informacja chroniona] - [Informacja chroniona] (...) o ile te postępowania wszczęto przed 1 stycznia 2020 r.”.

Strona zaakcentowała przy tym to, że w przywołanych przypadkach rozstrzygająca jest [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

Kontynuując, Strona podniosła, że „transakcją handlową zawartą w wyniku [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na podstawie [Informacja chroniona] nie jest wyłącznie umowa zawarta pomiędzy [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], z którym [Informacja chroniona] w wyniku uprzednio przeprowadzonego [Informacja chroniona], ale również umowa zawarta pomiędzy [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.

Na poparcie powyższej tezy Strona wskazała, że:

- a) ustawodawca [Informacja chroniona] posłużył się narzucającym się sformułowaniem „transakcji handlowych będących [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”. Strona wskazała, że „taka redakcja przepisu jednoznacznie wskazywałaby na zakres wyłączenia [Informacja chroniona] w sprawie [Informacja chroniona] zawieranej pomiędzy [Informacja chroniona]”;
- b) „proces legislacyjny Ustawy nowelizującej oraz ustawy [Informacja chroniona] - przepisy wprowadzające ustawę - [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]) przebiegał w tym samym okresie - zatem należy przyjąć, że gdyby celem i wolą prawodawcy było ograniczenie w Ustawie nowelizującej zastosowania nowych przepisów tylko do »[Informacja chroniona]« (w sprawie [Informacja chroniona]) to dałby temu jednoznaczny wyraz, tak jak to uczynił w przypadku wprowadzenia nowej ustawy [Informacja chroniona], gdzie wprost, że do „(...) [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”, zawartych po wejściu w życie [Informacja chroniona], czyli po 31 grudnia 2022 r. stosuje się przepisy

³⁵ Dz. U. z 2019 r., poz. 1649., w dalszej treści „Ustawa zmieniająca”.

dotychczasowe, jeżeli zawarcie umowy miało miejsce „... w następstwie postępowań o [Informacja chroniona] wszczętych przed dniem 1 stycznia 2021 r.”.

- c) „ustawodawca posługując się [Informacja chroniona] Ustawy nowelizującej pojęciem transakcji handlowej zawartej »w wyniku przeprowadzonego postępowania [Informacja chroniona]«, miał na myśli normalny (adekwatny) związek przyczynowy pomiędzy [Informacja chroniona] a zawartą [Informacja chroniona]. Taki związek zachodzi w odniesieniu do [Informacja chroniona], których treść w znaczącym stopniu kształtowana była przez przepisy [Informacja chroniona], obowiązujące przed wejściem w życie Ustawy nowelizującej, w tym także do [Informacja chroniona]. Zarówno bowiem »[Informacja chroniona]«, jak i [Informacja chroniona] nie pozwalają ze swojej natury na wprowadzanie do nich elastycznych zmian, w tym na dostosowywanie ich treści do zmieniających się przepisów prawa. Trudno przyjąć, że ustawodawca w sposób celowy dokonał zróżnicowania statusu prawnego [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], skoro [Informacja chroniona] (tj. [Informacja chroniona]) służą realizacji tego samego celu, zaś do ich wspólnych cech należy brak możliwości elastycznej i nieskrępowanej modyfikacji.”.
- d) „na podstawie celowościowej wykładni analizowanego przepisu uzasadniony jest pogląd, że [Informacja chroniona] sformułowanie »transakcje handlowe« należy interpretować [Informacja chroniona], które zostały zawarte na potrzeby [Informacja chroniona]. Tylko taka wykładnia prowadzi do objęcia dyspozycją wskazywanej normy prawnej szerokiego spektrum transakcji powiązanych funkcjonalnie. Dzięki temu eliminuje się groźbę niepożądanych sytuacji, w których [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]; [Informacja chroniona]) uczestniczące w zaspokojeniu tej samej potrzeby publicznej podlegałyby odmiennym reżimom prawnym”.
- e) „Prezes UOKiK, podejmując decyzję o tym, czy [Informacja chroniona] powinny stanowić przedmiot postępowania prowadzonego na podstawie art. 13 c ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, winien mieć na względzie dyspozycję art. 7a § 1 k.p.a., zgodnie z którą: »Jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku, bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ«”.

Konkluzją powyższych argumentów Strony postępowania było to, iż Strona oświadczyła, że *„brak jest podstaw prawnych dla przyjęcia, że art. 13 c Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom upoważnia Prezesa UOKiK, do badania sposobu i terminowości spełniania [Informacja chroniona] świadczeń pieniężnych względem [Informacja chroniona], w zakresie w jakim dotyczy to [Informacja chroniona] związanych z realizacją umowy [Informacja chroniona], która została zawarta na podstawie [Informacja chroniona] wszczętego przed 1 stycznia 2020 r.”.*

Strona dołączyła przy tym do przywołanego pisma tabelę zawierającą [Informacja chroniona] zawartych w wyniku przeprowadzonych postępowań o [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na podstawie [Informacja chroniona] przed 1 stycznia 2020 r.

(131) Prezes Urzędu odniósł się do przywołanego stanowiska Strony postępowania w piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r.

(132) W odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r., Strona postępowania przedstawiła w powyższym zakresie swoje stanowisko w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r.

Na wstępie Strona podniosła, że w jej ocenie przedstawione, przez Prezesa Urzędu, argumenty nie są zasadne. Strona wskazała, że *„Ustawę o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2019 należy stosować do wszystkich umów zawartych pomiędzy wykonawcą (generalnym wykonawcą) zamówienia publicznego oraz jego podwykonawcami, jeżeli tylko postępowanie o udzielenie danego zamówienia publicznego zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.”.* Na kanwie tego twierdzenia Strona zajęła stanowisko, w myśl którego *„Prezes UOKiK nie ma zatem kompetencji do obejmowania wszczynanymi postępowaniami zagadnienia dochowania terminów płatności w umowach zawartych pomiędzy wykonawcą (generalnym wykonawcą) zamówienia publicznego oraz jego podwykonawcami, jeżeli tylko postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostało wszczęte przed 1 stycznia 2020 r.”.* Konkluzją Strony w tej części jej pisma było wskazanie, że przyjęcie odmiennego stanowiska *„prowadziłoby do nieracjonalnych wniosków oraz rodziłoby ryzyko kontrskuteczności ustawy nowelizującej”.*

W dalszej części pisma Strona powołała się na treść swojego pisma z dnia 19 listopada 2021 r., oraz odniosła się do stanowiska Prezesa Urzędu zawartego w piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r.

Strona wskazała, że Prezes Urzędu *„całkowicie pominął fakt, że ustawodawca w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej konsekwentnie używa liczby mnogiej [„W przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem 1 stycznia*

2020 r., stosuje się przepisy dotychczasowe”]. Strona wskazała, że „w kontekście tylko tej okoliczności nie jest przesądzone, że istotnie zakresem unormowania objęta jest tylko umowa pomiędzy zamawiającym a wykonawcą (generalnym wykonawcą)”. Strona zaznaczyła również, że „ustawodawca w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej nie posłużył się narzucającym się sformułowaniem „transakcji handlowych będących umowami o zamówienie publiczne”. Zdaniem Strony „taka redakcja przepisu jednoznacznie wskazywałaby na wąski zakres wyłączenia, na który wskazuje Prezes Urzędu”.

W dalszej treści Strona, prezentując swoje stanowisko, wskazała, że „za interpretacją rozszerzoną przemawia również fakt, że w uchwalanej w tym samym czasie ustawie z dnia 11 września 2019 r. przepisy wprowadzające ustawę - Prawo zamówień publicznych (...) wprost wskazano, że do „... umów w sprawie zamówienia publicznego oraz umów ramowych”, zawartych po wejściu w życie Ustawy Pzp z 2019 r., czyli po 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe, jeżeli zawarcie umowy miało miejsce „... w następstwie postępowań o udzielenie zamówienia wszczętych przed dniem 1 stycznia 2021 r.”. Zdaniem Strony postępowania „Z powyższego wynika, że ustawodawca w przypadku przepisów wprowadzających nową ustawę Prawo zamówień publicznych dokonał wyraźnego zawężenia - poprzez odwołanie się do pojęcia „umowy w sprawie zamówienia publicznego”, co jednoznacznie wskazuje na umowę pomiędzy zamawiającym i wykonawcą (umowę główną). Oznacza to, że ustawodawcy znany był jednoznaczny, precyzyjny sposób wskazania zakresu przedmiotowego umów, do których należy stosować prawo dotychczasowe”. Podsumowując tę część swoich twierdzeń Strona wskazała, że „już ta okoliczność nie pozwala na wniosek, że posłużenie się w Ustawie nowelizującej enigmatycznym określeniem „transakcji handlowej”, którą może być zarówno umowa główna pomiędzy zamawiającym i wykonawcą, jak i umowy zawarte przez generalnego wykonawcę z jego podwykonawcami, nastąpiło w wyniku pomyłki, czy też przypadkowego braku precyzji”.

Strona podniosła również, że „Proces legislacyjny obu ustaw przebiegał w tym samym okresie - zatem należy przyjąć, że gdyby celem i wolą prawodawcy było ograniczenie w Ustawie nowelizującej zastosowania nowych przepisów tylko do „umów głównych” (w sprawie zamówień publicznych) do dałby temu jednoznaczny wyraz.

W dalszej treści Strona podniosła, że ograniczenie zastosowania art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej „prowadziłoby do konsekwencji trudnych do wytłumaczenia”. W ramach tego wątku Strona wskazała na trzy kategorie zamawiających w rozumieniu Prawa zamówień publicznych z 2004 r. wskazując na „zamawiających klasycznych”, „zamawiających sektorowych” oraz „zamawiających subsydiowanych”.

W celu - jak to wskazała Strona - „prawidłowego ustalenia zakresu znaczeniowego pojęcia transakcji handlowych zawieranych w wyniku przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego należy rozważyć skutki wykładni analizowanego pojęcia odrębnie w odniesieniu do każdej z wymienionych grup zamawiających”.

W kontekście „zamawiających klasycznych” Strona wskazała, że w stosunkach zamawiający - generalny wykonawca, to zamawiający „występuje jako jedyny podmiot zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego i jako taki tylko on może opóźnić się w zapłacie świadczeń pieniężnych”. Strona podniosła, że ustawa Pzp z 2004 r. nie przewidywała sytuacji, „w której to zamawiający wystawia na rzecz wykonawcy fakturę lub rachunek „za dostawę towaru lub odpłatne świadczenie usługi” w związku z wykonywaną działalnością. Umowy przewidujące sprzedaż przez zamawiających towarów i usług nie podlegają bowiem reżimowi Ustawy Pzp”. W tym zakresie Strona wskazała, że „fundamentalne wątpliwości musi budzić interpretacja, w wyniku której wyłączenie przepisów znowelizowanej wersji Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom miałyby dotyczyć jedynie „umowy głównej”, zawartej pomiędzy zamawiającym oraz wykonawcą (generalnym wykonawcą). Trzeba postawić pytanie, jaki sens miałyby kreowanie wyjątku, który w życiu praktycznym nie może znaleźć zastosowania w żadnej sytuacji”.

W dalszej treści Strona zauważyła, że „zamawiający sektorowi oraz zamawiający subsydiowani nie mają statusu podmiotów publicznych”.

Strona, kontynuując wywód, wskazała, że „powyższe nie eliminuje wszakże dwóch (2) podstawowych zastrzeżeń, wobec analizowanej „wąskiej” wykładni wyłączenia zawartego w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej”. Pierwszym z tych zastrzeżeń, zdaniem Strony, „wyraża się w pytaniu: czy rzeczywiście można zakładać, że ustawodawca nie potrafił zbudować w sposób poprawny wyjątku, poprzez odniesienie go wyłącznie do zamówień sektorowych i subsydiowanych?”. Drugie zastrzeżenie - jak wskazała Strona - „także można sformułować w postaci pytania. Czy interpretator może zakładać, że ustawodawca zbudował wyjątek dla mniejszej części ogólnego zbioru zamówień publicznych (tzn. dla zamówień sektorowych i subsydiowanych) nie wspominając o tym wprost w tekście odnośnych przepisów ustawowych?”.

Konkludując Strona wskazała, że „ze wszystkich wymienionych względów nie sposób przyjmować, że gramatyczna wykładnia ustawy nakazuje odnosić wyłączenie zawarte w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej jedynie do zamawiających sektorowych oraz zamawiających subsydiowanych. Taki zamiar ustawodawcy musiałby zostać wprowadzony w sposób wyraźny”.

W dalszej części pisma Strona podniosła, że „wykładnię przepisów prawnych należy zawsze rozpoczynać od wykładni językowej”, przy czym Strona podniosła kwestie, jakimi kieruje się rozsądny ustawodawca. Strona przedstawiła także swoje dalsze uwagi w zakresie wykładni przepisów prawa dochodząc do wniosku, że w kontekście interpretacji art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej zasadnym jest odwołanie się do zasad wykładni celowościowej, co ostatecznie doprowadziło do postawienia, przez Stronę postępowania, pytania „o to, jakimi względami kierował się ustawodawca, określając dwa (2) powyższe wyłączenia stosowania Ustawy nowelizującej, a także dlaczego w odniesieniu do umów zawartych w wyniku przetargu zastosował kryterium wszczęcia postępowania przetargowego, a nie zawarcia umowy”.

Strona podkreśliła, że aby udzielić odpowiedzi na to pytanie „należy wskazać na podstawową, generyczną różnicę, która zachodzi między umowami zawieranymi w sprawach zamówień publicznych, względem umów zawieranych w obrocie prywatnym”. Strona podniosła, że „wskazywana różnica polega na tym, że umowy zawarte w sprawach zamówień publicznych co do zasady nie mogą podlegać zmianom, i to zarówno w toku postępowania przetargowego (...) jak i na etapie ich realizacji (...). Strona wskazała, że „zmiany umowy o zamówienie publiczne są dopuszczalne tylko wtedy gdy: (i) mają charakter zmian nieistotnych, (ii) zamawiający przewidział możliwość wprowadzenia takiej zmiany i określił sposób jej wprowadzenia, lub (iii) zaistniała jedna z okoliczności określonych w art. 144 ust. 1 Ustawy Pzp z 2004 r.”. Strona wskazała także, że „o ile już zawarte umowy niepodlegające reżimowi Ustawy Pzp z 2004 r. mogły zostać przed 1 stycznia 2020 r. zmienione przez strony w celu ich dostosowania do nowych regulacji, to zamawiający, prowadząc postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego lub realizując umowy zawarte w reżimie Ustawy Pzp z 2004 r. nie mieli żadnych instrumentów prawnych do dostosowania się do nowej sytuacji przez wprowadzenie stosownych zmian”. Strona zajęła stanowisko, w myśl którego „z tych właśnie przyczyn ustawodawca wyłączył spod reżimu Ustawy nowelizującej umowy, które zostały zawarte w wyniku postępowań toczących się w momencie wejścia w życie ustawy. Brak tego rodzaju wyłączenia w Ustawie nowelizującej skutkowałby sytuacją, w której umowy już w dacie ich zawarcia byłyby niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa, zaś strony nie mogłyby tej niezgodności konwalidować w dopuszczalny prawnie sposób”.

Strona wskazała w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r., że „Celem, którym ustawodawca kierował się, statuując wyłączenie zawarte w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej, było wyłączenie spod zakresu obowiązywania Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2019 tych umów, które nie mogą podlegać swobodnym zmianom, i których strony nie mogą dostosować treści łączącego je stosunku prawnego do znowelizowanych obowiązków, wynikających z prawa publicznego”.

W dalszej treści Strona prowadziła wywód w zakresie tego, czy umowy zawierane przez wykonawcę zamówienia publicznego z podwykonawcami także są objęte zakresem wyłączenia. Rozważania te Strona postępowania rozpoczęła od wskazania tego, że punktem wyjścia powinno być to, czy treść umowy z podwykonawcą „także jest z założenia niezmienna”. Strona wskazała, że pojęcie „umowy o podwykonawstwo odnosi się do umowy w formie pisemnej, o charakterze odpłatnym, której przedmioty są usługi, dostawy lub roboty budowlane stanowiące część zamówienia publicznego zawartej pomiędzy wykonawcą a innym podmiotem (podwykonawcą)”. Strona dodała, że „w wyniku nowelizacji Ustawy Pzp z 2004 r. dokonanej w 2016 r. do ustawy tej zostały wprowadzone przepisy, mające na celu zabezpieczenie sytuacji podwykonawców zaangażowanych w realizację zamówień publicznych. Wprowadzona wówczas ochrona podwykonawców zmierzała w szczególności do ograniczenia ryzyka związanego z uchylaniem się przez generalnego wykonawcę od zapłaty w terminie wynagrodzenia należnego podwykonawcy. Przepisy te dotyczą przede wszystkim umów, których przedmiotem są roboty budowlane”. Strona wskazała również, że „wdrożone w Ustawie Pzp z 2004 r. instrumenty ochronne polegają m. in. na (i) odgórnym narzuceniu wykonawcy terminu zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy - tj. 30 dni od dnia otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego wykonanie zleconej podwykonawcy dostawy, usługi lub roboty budowlanej (...), (ii) obowiązku uzyskiwania każdorazowo zgody zamawiającego na zawarcie lub zmianę umowy o podwykonawstwo, pod rygorem naliczenia kary umownej (...), (iii) obowiązku zamieszczania w „umowach głównych” o roboty budowlane postanowień dotyczących terminu zapłaty wynagrodzenia podwykonawcy lub dalszemu podwykonawcy (...), (iv) obowiązku zawierania w umowach postanowień, które określają wysokość kary umownej za nieterminową zapłatę wynagrodzenia podwykonawcom.”. Strona wskazała także, że „kluczowym narzędziem mającym na celu stymulację wykonawcy do wywiązywania się ze swoich zobowiązań pieniężnych względem podwykonawcy jest uzależnione od wypłaty przez zamawiającego wynagrodzenia należnego wykonawcy od potwierdzenia, że ten dokonał zapłaty należnego wynagrodzenia, wynikającego z umów podwykonawczych”.

W dalszej treści Strona wskazała, że przywołane regulacje - w praktyce - znalazły zastosowanie również w innych, niż o roboty budowlane, umów.

Strona podniosła również, że Ustawa Pzp z 2004 r. zawierała szereg postanowień, które odnosiły się do relacji zamawiający - generalny wykonawca - podwykonawca podając za przykład regulacje dot. obowiązku zatrudniania pracowników na podstawie umowy o pracę, czy też przepisy odnoszące się do akceptacji, przez zamawiającego, nowego podwykonawcy, czy też zmiany podwykonawcy.

Strona wskazała przy tym, że „wniosek, że *essentialia negotii* umowy o podwykonawstwo są uzależnione i wynikają „z umowy głównej”, która z kolei jest determinowana w dość znaczącym zakresie przez treść przepisów Ustawy Pzp z 2004 r., wynika więc niejako wprost z treści ustawy Pzp”. Strona zaakcentowała również tzw. założenie stałości (niezmienności) podłoża umów o podwykonawstwo. W dalszej treści Strona wywiodła, że „uzasadnione jest więc założenie, że ustawodawca postępując się w art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej pojęciem transakcji handlowej zawartej „w wyniku” przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, miał na myśli normalny (adekwatny) związek przyczynowy pomiędzy prowadzonym postępowaniem, a zawartą następnie umową. Taki związek zachodzi w odniesieniu do wszystkich kontraktów, których treść w znaczącym stopniu kształtowana była przez przepisy prawa zamówień publicznych, obowiązujące przed wejściem w życie Ustawy nowelizującej, w tym także do umów podwykonawczych. Zarówno bowiem „umowy główne”, jak i umowy podwykonawcze nie pozwalają ze swej natury na wprowadzanie do nich elastycznych zmian, w tym na dostosowywanie ich treści do zmieniających się przepisów prawa”.

Na kanwie powyższych rozważań Strona wskazała, że „trudno uznać za zasadne stanowisko Prezesa UOKiK, że umowy zawierane pomiędzy podwykonawcami a generalnym wykonawcą (Spółką) nie są zawierane „w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia”, ale „w związku z” udzieleniem zamówienia publicznego. Umowy te są bowiem immanentnym elementem realizacji zamówienia publicznego przez generalnego wykonawcę.”.

Z powyższego stanowiska Strony Strona postępowania wyciąga dalszy wniosek wskazując, że „przyjęcie, że oba rodzaje umów są rządzone odrębnymi reżimami prawnymi, prowadziłoby do nieuzasadnionych, w większości nieakceptowalnych konsekwencji”. Owe konsekwencje Strona wskazała w dalszej treści pisma.

Jak wskazała Strona postępowania, „Po pierwsze, należy w tym kontekście wskazać, że Ustawa nowelizująca określa maksymalne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych w zależności od tego czy wierzycielami w transakcji handlowej są mikro, mali, średni czy duzi przedsiębiorcy (...). Termin ten może wynosić do 30 dni, 60 dni lub powyżej 60 dni. Natomiast Ustawa Pzp z 2004 r. (a co za tym idzie „umowy główne” także) określa normą bezwzględnie obowiązującą maksymalny termin zapłaty wynagrodzenia podwykonawcom. Wynosi on zawsze 30 dni, bez względu na to jakiego rodzaju przedsiębiorcą jest podwykonawca. Wobec powyższego, w razie przyjęcia, że umowy o podwykonawstwo nie podlegają wyłączeniu z zakresie stosowania Ustawy nowelizującej, pojawiłaby się wyraźna sprzeczność pomiędzy rozwiązaniami obydwu ustaw. Generalny wykonawca na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym zaległościom miałby w niektórych układach

podmiotowych możliwość zastosowania w umowie podwykonawczej 60 dniowego, a nawet dłuższego terminu zapłaty. Tymczasem zamawiający byłby zobowiązany do akceptowania jedynie takich umów podwykonawczych, w których przewidziano maksymalnie 30-dniowy termin zapłaty.”.

W ramach omawiania kolejnej konsekwencji, Strona wskazała, że „zgodnie ze zmodyfikowanym art. 11a ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom, postanowienia umowne powinny uwzględniać (i) praktyki rynkowe, (ii) właściwości towaru lub usługi czy (iii) obowiązek dostosowania harmonogramu płatności. Umowy podwykonawcze, jak zostało wskazane powyżej, są dostosowane do umów głównych, a terminy, w których podwykonawca jest uprawniony do wystawienia faktury lub rachunku, determinowane są w większości przypadków terminami określonymi w umowie głównej. W świetle powyższego umowa o podwykonawstwo czyniąca zadość oczekiwaniom zamawiającego wyrażonym w „umowie głównej” mogłaby zostać uznana jako „rażąco nieuczciwa” w myśl powyższego przepisu. Wykonawca zawierając umowę o podwykonawstwo stałby zatem przed dylematem, które wymagania winien wdrożyć, aby uniknąć negatywnych dla siebie konsekwencji”.

Trzecia z konsekwencji - jak wskazała Strona polega na tym, że „przepisy Ustawy Pzp z 2004 r. określają dotkliwe dla wykonawców sankcje z tytułu nieterminowego regulowania należności pieniężnych względem podwykonawców. Ustawa Pzp z 2004 r. statuuje, jak zostało wspomniane powyżej, obowiązek określania i egzekwowania w umowach o roboty budowlane kar umownych, z tytułu opóźnień w zapłacie wynagrodzenia podwykonawcy. Przyjęcie, że art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej nie ma zastosowania do umów podwykonawczych prowadziłoby do sytuacji, w której wykonawcy byłiby karani podwójnie za to samo uchybienie. Za opóźnienie w płatności wykonawcy byłiby bowiem zobowiązani do zapłaty na rzecz zamawiającego kary umownej, a jednocześnie mógłby zostać na nich nałożony obowiązek zapłaty kary pieniężnej, wymierzonej przez Prezesa UOKiK”. Strona wskazała przy tym, że „trudno przyjąć, by celem przyświecającym ustawodawcy przy wprowadzeniu Ustawy nowelizującej było przyznanie dodatkowego środka chroniącego podwykonawców, stanowiącego zarazem multiplikowanie sankcji nakładanych na wykonawców za to samo przewinienie”.

Po czwarte Strona w skazała, że założenie „że art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej ma zastosowanie tylko do „umów głównych” rodziłoby wątpliwość co do tego, czy przepisy Ustawy nowelizującej należy stosować w przypadku, gdy w trakcie realizacji umowy „głównej” dojdzie do zmiany w zakresie podmiotowym na podstawie art. 144 ust. 1 pkt 4 lit. C Ustawy Pzp z 2004 r. w wyniku której zamawiający wejdzie w prawa i obowiązki

wykonawcy względem podwykonawcy, a podwykonawca stanie się stroną „umowy głównej”. Wskazać bowiem należy, że taka sytuacja powoduje, że połączeniu ulegają dwa (2) stosunki prawne - wynikający z umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz z umowy o podwykonawstwo. Przyjęcie koncepcji różnych reżimów prawnych do „umowy głównej” i „umowy podwykonawczej” uniemożliwiłoby ustalenie norm prawnych właściwych do zastosowania takiej sytuacji.”.

W ramach wskazywania piątej konsekwencji Strona podniosła, że „należy zwrócić uwagę na specyficzny status „transakcji handlowych” zawieranych w ramach umów ramowych. Sama umowa ramowa jest transakcją handlową, zawartą w wyniku przeprowadzenia zamówienia publicznego. Jednakże fakt jej zawarcia nie nakłada jeszcze na strony obowiązku spełnienia żadnych świadczeń (tj. wykonawcy do wykonania zamówienia, a zamawiającego do zapłaty wynagrodzenia). Ponadto, na tym etapie brak jest także immanentnej cechy „transakcji handlowej”, jaką jest jej odpłatność). Dopiero oferta złożona przez wykonawcę na podstawie umowy ramowej (w ramach tzw. quasi-konkursów/mini-zamówień) oraz zaakceptowana przez zamawiającego stanowi podstawę dla powstania pomiędzy stronami stosunku zobowiązaniowego. W świetle powyższego powstają wątpliwości, jakie regulacje prawne mają zastosowanie w takich okolicznościach do umów zawartych w efekcie postępowań przetargowych, wszczętych przed 1 stycznia 2020 r.”.

Strona podsumowała swój wywód twierdzeniem, że „spójność aksjologiczną rozwiązań przyjętych w ustawie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2019 oraz 2020 można osiągnąć tylko w razie założenia, że wyłączeniu na podstawie art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej podlegają zarówno umowy „główne”, jak i umowy podwykonawcze.”.

W dalszej treści Strona wskazała, że „zakres wyłączenia z art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej ma zastosowanie do umów bez względu na to, jaki podmiot jest podmiotem „zamawiającym”. W zakres wyłączenia wchodzi zarówno „podmioty publiczne” (art. 3 ust. 1 pkt 1 - 3a Ustawy Pzp), które są zobowiązane do planowania na rok wstecz swoich wydatków w danym roku budżetowym i co do zasady powinny mieć zapewnione źródło finansowania, jak i zamawiający sektorowi oraz zamawiający subsydiowani, co do których te zasady nie mają zastosowania”.

Strona wskazała, że „powyższe może prowadzić do sytuacji, w której zamawiający będzie opóźniał się z zapłatą generalnemu wykonawcy całości lub części wynagrodzenia” akcentując, że „jest to zresztą dość powszechnie stosowana praktyka”, którą to praktykę Strona opisała wskazując, że „oto bowiem zamawiający typowo opóźniają odbiory prac, celem oddalenia daty wymagalności roszczenia. Sama płatność jest przy tym dokonywana niezwłocznie po celowo opóźnionej dacie wymagalności, wyznaczonej przez opóźniony odbiór

prac. Dzięki tej taktyce z formalnego punktu widzenia wszystko odbywa się prawidłowo, zaś opóźnienia publicznoprawnych zamawiających nie występują, bądź też występują jedynie w śladowym wymiarze, a więc dany podmiot nie będzie mógł skorzystać z obligatoryjnej podstawy do odstąpienia od nałożenia kary na gruncie art. 13v ust. 6 o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2020.”.

Powyższe Strona skonstatowała twierdzeniem, że „przedstawiony powyżej praktyczny aspekt finansowania zamówień publicznych, choć zachowuje pozory poprawności, jest wysoce szkodliwy z punktu widzenia funkcjonowania systemu jako całości. Z założenia bowiem zostaje zablokowana możliwość terminowego uregulowania przez wykonawcę należności przypadających jego podwykonawcom”.

Odnosząc się na grunt niniejszej sprawy Strona wskazała, że „W celu uniknięcia postępowania w trybie art. 13c Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2020, generalny wykonawca (tu Intercor) byłby w przedstawionej sytuacji zobowiązany „kredytować” z własnych środków wynagrodzenie za prace wykonane w ramach danego zamówienia publicznego. Trudno jest uzasadnić aksjologicznie tego rodzaju obowiązek”.

W dalszej treści Strona podniosła, że obowiązek ten jest wysoce szkodliwy albowiem, jak podkreśla Strona, w jego wyniku „zostają bowiem wykluczone z zamówień publicznych podmioty, które nie są w stanie finansować tymczasowo realizację zamówienia z własnych środków”. W opisanym zjawisku Strona upatruje także ryzyko związane z powstaniem „kolejnych zatorów płatniczych”.

Strona podniosła także kwestię tego, że „przyjęcie interpretacji, w której tylko podmiot publiczny jest zwolniony ze stosowania nowych przepisów, będzie naruszać kodeksową zasadę równości stron umowy poprzez przerzucenie na wykonawcę całego ryzyka związanego z nierzetelnym wywiązywaniem się przez zamawiających z obowiązku zapłaty wynagrodzenia”.

Konkludując, Strona powtórzyła swoje stanowisko w omawianym zakresie, jak również przedstawiło swoje stanowisko w zakresie treści art. 7a § 1 Kpa wskazując ostatecznie, że „Przy wydawaniu decyzji przez Prezesa UOKiK ponownie skalkulowana powinna zatem zostać wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, albowiem wewnętrzna analiza Spółki wskazuje, że przedmiotem Postępowania powinny być [Informacja chroniona], czyli [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Natomiast [Informacja chroniona] zakwestionowanych przez Prezesa UOKiK transakcji, stanowią transakcje zawierane w wyniku [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], na

podstawie [Informacja chroniona], wszczętych przed dniem 1 stycznia 2020 r., do których zastosowanie znajduje wyjątek określony [Informacja chroniona] Ustawy nowelizującej”.

(133) Strona, w piśmie z dnia 2 marca 2023 r. stanowiącym uzupełnienie stanowiska Strony na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. przedstawiła dodatkowe zestawienia dot. zawieranych umów, jak również ponownie zajęła stanowisko, w myśl którego jedynie [informacja chroniona] pozycji z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych powinno być objętym przedmiotem postępowania, argumentując to swoją wykładnią art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej.

Dowód: Pismo Strony z dnia 2 marca 2023 r., k. 4990-5036

(134) W odniesieniu do przywołanych argumentów Strony Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r. w zakresie tego, że umowy zawierane przez Stronę postępowania z podwykonawcami, w świetle obowiązujących przepisów prawa, tj. ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych nie podlegają wyłączeniu z badania w przedmiotowym postępowaniu.

W odniesieniu do uwag Strony dotyczących „pierwszego z wyjątków”, o których była mowa powyżej, a na który to wyjątek powołała się Strona w piśmie z dnia 19 listopada 2021 r. nie sposób podzielić stanowiska Strony. Wskazać należy, że w istocie z treści art. 20 ust. 1 Ustawy zmieniającej wynika generalna zasada, w myśl której do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Od tej generalnej zasady ustawodawca przewidział jedno odstępstwo, o którym mowa w art. 20 ust. 2 tego aktu prawnego. W myśl tego przepisu nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu.

Dokonując jego wykładni należy podkreślić, że Prezesowi Urzędu przysługują warunkowe kompetencje do ustalania tego, czy nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wystąpiło także w tych przypadkach, w których transakcje handlowe zostały zawarte przed dniem 1 stycznia 2020 r. Warunek ten może się ziścić jednak wyłącznie w tych sytuacjach, w których nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń

pieniężnych miałyby miejsce, gdy w ramach ustalonej sumy świadczeń (przewyższającej - w niniejszym postępowaniu - sumę 5 000 000,00 zł, st. pięciu milionów złotych) wchodziłyby świadczenia pieniężne spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem lub w tymże okresie niespełnione, o ile termin ich wymagalności przypadałby po 1 stycznia 2020 r. Innymi słowy w poczet sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych po terminie świadczącej o występowaniu stanu nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych włącza się świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r., o ile byłyby one wymagalne (i niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem) po tym dniu.

Strona postępowania, prowadząc uprzednio przywołany wywód, dokonała także błędnej wykładni przepisu i w tym zakresie, w jakim Strona wskazała, że (w powyższym zakresie) uprawnienia Prezesa Urzędu „*srowadzają się do samego stwierdzenia nadmiernego opóźnienia się w spełnianiu świadczenia, bez możliwości wymierzenia sankcji*”.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że nałożenie na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy jest konsekwencją ustalenia nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Prezes Urzędu nie posiada uprawnień innych, aniżeli te, które wynikają z art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy, aby - czy to odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej - czy to do „wyłączenia” tego typu świadczeń ze zbioru świadczeń pieniężnych, które - będąc zakwestionowanymi w zakresie ich terminowego spełniania - miałyby nie stanowić podstawy do wyliczenia jednostkowych kar pieniężnych, a w konsekwencji administracyjnej kary pieniężnej. Mówiąc inaczej, w sytuacji, w której Prezes Urzędu ustaliłby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych - przy braku występowania przesłanek, o których mowa w art. 13v ust. 6, 7 czy 8 Ustawy - jest zobligowany, mocą zasady wyrażonej w art. 7 K.p.a., do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Odnosząc się do podniesionych, przez Stronę postępowania, argumentów dotyczących problematyki świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych - jak to wskazała Strona - „w wyniku” przeprowadzonych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego (wszczętych przed dniem 1 stycznia 2020 r.) stanowisko Strony również nie znajduje uzasadnienia.

W istocie zgodnie z brzmieniem art. 20 ust. 6 Ustawy zmieniającej, w przypadku transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10, zawieranych w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, wszczętych przed dniem 1 stycznia 2020 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Niemniej istotą przywołanego przez Stronę zagadnienia jest to, że Strona upatruje pod pojęciem transakcji handlowych (w rozumieniu przywołanego przepisu) zarówno te transakcje handlowe, które zostały zawarte pomiędzy zamawiającym i wykonawcą, ja również umowy zawarte pomiędzy wykonawcą, a podwykonawcami.

Warto podkreślić, że stosownie do treści art. 1 Pzp ustawa określała zasady i tryb udzielania zamówień publicznych, środki ochrony prawnej, kontrolę udzielania zamówień publicznych oraz organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie.

Dla dalszych rozważań kluczowe jest przywołanie definicji legalnej postępowania o udzielenie zamówienia.

Zgodnie z treścią art. 2 pkt. 7a Pzp pod **pojęciem postępowania o udzielenie zamówienia** należy rozumieć postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu lub przestania zaproszenia do składania ofert albo przestania zaproszenia do negocjacji **w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego, lub - w przypadku trybu zamówienia z wolnej ręki - wynegocjowania postanowień takiej umowy.**

Postępowanie o udzielenie zamówienia ma, jak wynika z przywołanego przepisu, dwa (alternatywne) cele. Pierwszym z nich jest dokonanie wyboru oferty wykonawcy i zawarcie umowy, a drugim (w przypadku zamówienia z wolnej ręki) wynegocjowanie postanowień takiej umowy.

Celem postępowania o udzielenie zamówienia jest zatem wybór oferty. Istotnym jest to, że w myśl poglądów doktryny, wybór oferty jest także elementem kończącym postępowanie o udzielenie zamówienia³⁶.

W przypadku dokonania wyboru określonej oferty (a więc wynikiem postępowania o udzielenie zamówienia) naturalną konsekwencją było (jest) zawarcie stosownej umowy pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą.

Dla przedstawienia dalszych konkluzji niezbędne jest wskazanie tego, czym na gruncie Pzp były **zamówienia publiczne**. Pojęcie to także posiadało definicję legalną zawartą w art. 2 pkt. 13 Pzp. Zgodnie z treścią przepisu pod pojęciem zamówień publicznych należy rozumieć umowy odpłatne zawierane między zamawiającym a wykonawcą, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane.

³⁶ Por. P. Granecki, Prawo zamówień publicznych. Komentarz, 2016 r., Legalis.

Podsumowując tę część rozważań należy skonkludować, że transakcją handlową w rozumieniu Ustawy byłaby umowa zawarta pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą - jako czynność prawna wynikająca z przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia.

Strona, w przywołanym piśmie, dokonała swoistego „rozszerzenia” pojęcia zawierania transakcji handlowych „w wyniku” prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego również na te umowy, które byłyby zawierane pomiędzy wykonawcą, a podwykonawcami.

W tym miejscu należy przywołać także definicję umowy o podwykonawstwo w rozumieniu Pzp. Definicja ta została zawarta w art. 2 pkt 9b Pzp i oznacza to umowę w formie pisemnej o charakterze odpłatnym, której przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane stanowiące część zamówienia publicznego, zawartą pomiędzy wykonawcą a innym podmiotem (podwykonawcą), a w przypadku zamówień publicznych na roboty budowlane także między podwykonawcą a dalszym podwykonawcą lub między dalszymi podwykonawcami.

Wskazać należy, że umowy o podwykonawstwo są umowami występującymi w sferze zamówień publicznych, choć nie podlegającymi reżimowi prawa zamówień publicznych - o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia. Z obowiązujących przepisów nie sposób jednak wywodzić tego, że tego typu transakcje handlowe (umowy) zawierane są - jak to wskazano w art. 20 ust. 6 Ustawy zmieniającej (czy też wprost w treści art. 15 ust. 2 Ustawy) „w wyniku” przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego.

Jak bowiem wskazano wcześniej „w wyniku” zdefiniowanej procedury, czyli w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia zawierana może być wyłącznie umowa pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą, podczas gdy z istoty omawianych umów wynika to, że są one zawierane pomiędzy wykonawcą, a podwykonawcą (podwykonawcami) i umowy te nie są zawierane „w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia”, lecz „w związku z” udzieleniem zamówienia publicznego (zdefiniowanego w Pzp), w tym „w celu” realizacji takiego zamówienia. Prezentowana przez Stronę interpretacja przywołanego przepisu prowadziłaby do niestusznego objęcia dyspozycją tego unormowania wszelkich umów, które nie byłyby bezpośrednim następstwem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, lecz następstwem procesu zakupowego realizowanego przez wykonawcę (generalnego wykonawcę) w ramach trybów odrębnych niż te, które wynikają z przepisów dot. zamówień publicznych.

Wskazać należy i na to, że argumenty strony nie znajdują uzasadnienia także w świetle wykładni systemowej ustawy PZP z 2004 r. Za przykład świadczący o tym, że argumenty Strony postępowania są nietrafne może posłużyć redakcja art. 94 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Stosownie do art. 94 ust. 1 ustawy PZP z 2004 r., zamawiający zawiera umowę w sprawie zamówienia publicznego w terminach określonych w pkt. 1 i 2 tego ustępu. Natomiast, jeżeli - jak stanowi art. 94 ust. 3 tej ustawy - wykonawca, którego oferta została wybrana, uchyla się od zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego lub nie wnosi wymaganego zabezpieczenia należytego wykonania umowy, zamawiający może wybrać ofertę najkorzystniejszą spośród pozostałych ofert bez przeprowadzania ich ponownego badania i oceny, chyba że zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania, o których mowa w art. 93 ust. 1.

W tym miejscu wskazać należy, że „prawidłowy wybór oferty najkorzystniejszej oraz dotrzymanie terminów z art. 94 ust. 1 PrZamPubl powoduje, że zarówno zamawiający, jak i wykonawca mają wobec siebie roszczenie o zawarcie umowy”³⁷. Gdy natomiast „od zawarcia umowy uchyla się wykonawca lub nie wnosi zabezpieczenia należytego wykonania zobowiązania, to zamawiający zatrzymuje wadium wraz z odsetkami na podstawie art. 46 ust. 5 pkt 1 i 2 PrZamPubl”³⁸.

Na kanwie powyższych uwag wskazać należy, że w wyniku przeprowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych - może być zawarta umowa wyłącznie pomiędzy zamawiającym a wykonawcą. Przyjęcie odmiennego stanowiska mogłoby prowadzić do wręcz absurda wniosku, że w przypadku uchylania się wykonawcy od zawarcia umowy z wykonawcą, z roszczeniem o zawarcie takiej umowy mógłby wystąpić np. podwykonawca/podwykonawcy (skoro bowiem - jak twierdzi Strona - należałoby uznać, że umowy zawierane - a w tym przypadku niezawierane - z podwykonawcami są również umowami zawieranymi (niezawieranymi) „w wyniku” prowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego), czy nawet sam zamawiający wobec podwykonawców³⁹.

Prezes Urzędu nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że ramami postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych mogą być (a wręcz muszą, w przypadku ich niespełnienia, lub spełnienia po terminie) świadczenia pieniężne przysługujące podwykonawcom, czemu sprzeciwia się - w ramach omawianych kwestii prawnych - Strona postępowania.

Warto także podkreślić, że jedynym wyjątkiem, z którym należałoby się ze Stroną postępowania zgodzić jest ten, w którym świadczenia pieniężne należne podwykonawcom byłyby wymagalne przed datą wejścia w życie Ustawy. Prezes Urzędu, stosownie do art. 20

³⁷ P. Granecki, Prawo zamówień publicznych. Komentarz., C.H. Beck, 2016, Legalis, dostęp 10.03.2023 r.

³⁸ Tamże.

³⁹ Gdyby wykonawca w ofercie ich wymienił.

ust. 2 Ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych uwzględnia bowiem jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po 1 stycznia 2020 r.

Niejako ubocznie wypada zauważyć, że przewidziane w art. 463 Pzp umowy pomiędzy wykonawcą a podwykonawcą, a także pomiędzy podwykonawcą a dalszymi podwykonawcami dotyczą relacji, które nie są w istocie poddane reżimowi prawa zamówień publicznych⁴⁰ a zatem nie podlegają kognicji Krajowej Izby Odwoławczej, przez co treść projektów umów podwykonawczych nie może być weryfikowana przez KIO⁴¹. O ile wykonawca może wyegzekwować zmianę postanowień umowy w drodze korzystania ze środków ochrony prawnej w drodze zaskarżenia projektowanych postanowień umownych do KIO (art. 513 pkt 1 w zw. z art. 505 Pzp), o tyle podwykonawca został pozbawiony tej ochrony. Zważywszy na swoiste wyodrębnienie tychże umów o podwykonawstwo, nie może liczyć na akceptację wnioskowanie zakładające przenoszenie - w drodze analogii - skutków jakie ustawodawca wiąże z zawieraniem umów w stosunkach pomiędzy zamawiającym a wykonawcą na zupełnie inną kategorię umów, dotyczącą odmiennych relacji podmiotowych.

W rezultacie zupełnie nieuprawniona wydaje się argumentacja Strony zmierzająca do rozszerzenia obowiązywania spornego przepisu o przypadki umów zawieranych w relacji innej aniżeli zamawiający-wykonawca.

Wskazać przy tym należy, - jak wskazano wcześniej - „w wyniku” przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego może być zawarta umowa pomiędzy zamawiającym, a wykonawcą. Umowy (transakcje handlowe) z podwykonawcami, chociaż - co oczywiste - służą wykonawcy do tego, aby móc zrealizować przyjęte na siebie zobowiązanie wynikające z umowy zawartej z zamawiającym, są zawierane w wyniku „procesu zakupowego” realizowanego przez wykonawcę. To wykonawca bowiem (np. nie dysponując określonym zapleczem sprzętowym, czy też będąc zobowiązany do zakupu określonego materiału) jest zobligowany do tego, aby brakujące mu towary/kompetencje nabyć od podmiotu trzeciego (podwykonawcy). W tym celu to wykonawca prowadzi proces zmierzający do wyłonienia dostawcy towaru/usługi i w wyniku tego procesu zawiera osobną umowę (umowy) ze swoimi kontrahentami (w tym podwykonawcami). Wskazać przy tym należy, że wykonawca - w celu zawarcia transakcji handlowych z podwykonawcami - nie prowadzi przywołanego procesu zakupowego pod reżimem przepisów dotyczących zamówień

⁴⁰ Komentarz do ustawy Prawo Zamówień Publicznych (uwagi dot. art. 463) pod red. M. Jaworskiej, wydanie 4, 2022 Legalis

⁴¹ dalej powoływana również jako „KIO”

publicznych, lecz zawiera te umowy w wyniku czynności faktycznych i prawnych podlegających reżimowi prawa cywilnego (aczkolwiek z uwzględnieniem, w kwestiach merytorycznych, wymogów wynikających z „umowy głównej” zawartej przez generalnego wykonawcę z zamawiającym w wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego). Z tego też względu argumentacja Strony postępowania nie znajduje odzwierciedlenia w stanowisku Prezesa Urzędu.

Trudno również przyznać rację Stronie postępowania w tej części, w której Strona podnosi konieczność wyłączenia z postępowania umów zawieranych z podwykonawcami z uwagi na to, że przepisy ustawy Pzp z 2004 r. przewidywały określone warunki, pod którymi umowy te mogły być zawierane (w tym m. in. maksymalnie 30 dniowy termin zapłaty liczony od dnia otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego wykonanie zleconej podwykonawcy dostawy, usługi lub roboty budowlanej). O ile bowiem przywołany akt prawny w istocie przewidywał takie ograniczenie, to w jakimkolwiek stopniu nie rzutuje to na wyłączenie omawianej kategorii świadczeń pieniężnych z niniejszego postępowania. Przepisy Ustawy bowiem ustanawiają tak zwane maksymalne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, a co za tym idzie nie stoją w sprzeczności z przepisami prawa, które gwarantują jeszcze dalej idące limitacje w zakresie tzw. „odroczonego terminu zapłaty”.

Wskazać należy i to, że usankcjonowanie przez przepisy prawa odnoszące się do zamówień publicznych - jak wskazała Strona - przewidywały również sankcje prawne za spełnienie określonych świadczeń po terminie (Strona przywołała na tę okoliczność mechanizm kar umownych) nie oznacza, że Strona postępowania - jak to Strona podniosła - byłaby - na mocy przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych karana „*podwójnie za to samo uchybienie*”. Wskazać należy, że mechanizm kar umownych, nawet wynikający wprost z przepisów prawa, stanowi element zabezpieczenia wykonania/prawidłowego wykonania umowy. Jego naruszenie skutkować może obowiązkiem zapłaty kary umownej na rzecz określonego podmiotu - w tym wypadku zamawiającemu. Przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych statuują natomiast - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych - delikt administracyjny, który podlega, z kolei, sankcji o charakterze administracyjnym. Faktem jest, że - co do istoty - ten sam określony zbiór świadczeń pieniężnych (np. spełnionych po terminie) może być podstawą tak do naliczenia kary umownej, jak i nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Prezesa UOKiK. Z uwagi jednak na różne źródła prawa i cele tych przepisów nie można stawiać znaku równości

pomiędzy konsekwencjami prawnymi, które - jak wspomniano - wywodzą się z różnych reżimów prawnych.

Już tylko na marginesie niniejszego postępowania wskazać należy, że w polskim systemie prawnym występują przypadki, w których faktycznie „za to samo” określone podmioty mogą ponosić różnego rodzaju konsekwencje prawne. Przykładem może być treść art. 6 ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary⁴² (która to ustawa, co oczywiste, nie ma zastosowania w niniejszej sprawie), zgodnie z którym odpowiedzialność albo brak odpowiedzialności podmiotu zbiorowego na zasadach określonych w niniejszej ustawie nie wyłącza odpowiedzialności cywilnej za wyrządzoną szkodę, odpowiedzialności administracyjnej ani indywidualnej odpowiedzialności prawnej sprawcy czynu zabronionego.

Skoro zatem - systemowo - w polskim systemie prawnym dopuszcza się ponoszenie różnego rodzaju odpowiedzialności „za to samo”, to tym bardziej dopuszczalne jest ponoszenie konsekwencji z tytułu naruszenia postanowień w zakresie przywołanych przez Stronę kar umownych, jak również z tytułu naruszenia przepisów Ustawy.

Nie sposób zgodzić się ze Stroną postępowania i w tym zakresie, w jakim wskazywała na zmiany podmiotowe w rozumieniu art. 144 ust. 1 pkt 4 lit. c Ustawy Pzp z 2004 r. O ile bowiem na mocy tego przepisu (w okresie jego obowiązywania). W niniejszym postępowaniu tego typu sytuacje nie miały miejsca, a nawet jeżeli by wystąpiły, to należy pamiętać, że przepis ten ustanawiał zakaz zmian postanowień zawartej umowy lub umowy ramowej w stosunku do treści oferty, na podstawie której dokonano wyboru wykonawcy, jak również przewidywał wyjątki od tej zasady. Ten historyczny przepis w żadnym stopniu nie rzutuje jednak na reżim postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Również bez związku z niniejszym postępowaniem pozostawał wywód Strony postępowania w zakresie, w jakim referował istotę umów ramowych. W toku postępowań w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu bada terminowość spełniania konkretnych świadczeń pieniężnych, a nie ich ewentualnej możliwość zawarcia na podstawie zawartej umowy ramowej.

Odnosząc się do opinii Strony dotyczącej praktyk zamawiających polegających na opóźnianiu się ich z zapłatą na rzecz wykonawców (generalnych wykonawców) wskazać należy, że Strona postępowania jest podmiotem profesjonalnym, który może, ale nie musi uczestniczyć w rynku, na którym - jak twierdzi Strona - występują wskazane przez Stronę zjawiska. Przy

⁴² Ustawa z dnia 28 października 2022 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 358, ze zm.

założeniu profesjonalnego charakteru prowadzonej działalności Strona postępowania ma - co wykazała - świadomość tego typu ewentualności i przystępując do kolejnych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, a w ich wyniku zawierając z zamawiającymi umowy, godzi się na to, aby przyjąć na siebie określone ryzyko. Nie sposób przy tym stanowiska Strony, która z opisanego zjawiska podnosi, że wykonawca (generalny wykonawca) zobowiązany byłby „kredytować” z własnych środków wynagrodzenie za prace wykonane w ramach danego zamówienia publicznego. Wskazać bowiem należy, że w ramach „umów podwykonawczych” to wykonawca obowiązany jest spełnić wynikające z nich świadczenia pieniężne w terminie nie uzależniając spełnienia tych świadczeń od otrzymania świadczenia od zamawiającego. Przyjmując założenie, jakie prezentuje Strona, w istocie to wykonawca (generalny wykonawca) „kredytowałby” własną działalność kosztem podwykonawców w tym w dużej części kosztem podmiotów z sektora MŚP. Tego typu praktyki (a więc kredytowanie się kosztem swoich dostawców towarów/usług) legły u podstaw przepisów o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych⁴³.

Nie sposób zgodzić się również i z tą argumentacją Strony postępowania, w której strona powołała się na treść art. 7a § 1 k.p.a., zgodnie z którą jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku, bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ.

Na gruncie powyższych rozważań, w ocenie Prezesa Urzędu, nie występują wątpliwości co do normy prawnej. W szczególności upatrywania wątpliwości nie należy upatrywać w stanowisku strony, które byłoby odmienne od stanowiska organu prowadzącego postępowanie. Ja wynika z treści wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie o sygn. akt IV SA/Wa 2959/19 „Przepis art. 7a KPA nie ma charakteru normy nadrzędnej wobec innych regulacji ustawowych, a nadto nie może on być instrumentalnie wykorzystywany przez strony do obejścia prawa (...) W omawianym przepisie nie chodzi o tego rodzaju sytuacje, tj. o pojawienie się wątpliwości interpretacyjnych, a o przypadki, w których pomimo użycia różnych metod wykładni, wciąż pozostają co najmniej dwa, równie uprawnione, sposoby rozumienia danego przepisu (tzw. „pat interpretacyjny”)⁴⁴.

Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 września 2021 r. w sprawie o sygn. akt III OSK 582/21 wskazując, że „Jeśli wynika przeprowadzonej wykładni

⁴³ Pot. Uzasadnienie do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/druk.xsp?nr=3475>.

⁴⁴ Legalis, nr 2420289.

daje jasność co do treści normy prawnej, to nie ma podstaw do zastosowania art. 7a § 1 k.p.a. Tylko niedające się usunąć wątpliwości co to treści przepisów stosowanego prawa rozstrzyga się na korzyść strony”.

Jak wskazano powyżej, w niniejszym postępowaniu interpretacja treści art. 20 ust. 6 Ustawy zmieniającej zaprezentowana przez Stronę postępowania stanowi jej stanowisko, do czego - w ramach prawa do obrony - Strona postępowania jest uprawniona.

Niemniej w kontekście przywołanych rozważań nie sposób uznać, że w niniejszej sprawie występuje wspomniany „pat interpretacyjny”. W drodze zaprezentowanego rozumowania opartego, w głównej mierze, o zasady wykładni językowej oraz w drodze logicznego rozumowania nie sposób stwierdzić, jakoby - w relacji do omawianego zagadnienia - pozostawało miejsce na jakiegokolwiek interpretacyjne wątpliwości.

Podkreślić należy, że katalog świadczeń pieniężnych, do których Ustawa nie ma zastosowania wymienione zostały w art. 3 Ustawy. Katalog w nim zawarty ma charakter zamknięty. Oznacza to, że organ władzy publicznej, działający na podstawie przepisów prawa, nie może podejmować swobodnej decyzji w przedmiocie wyłączenia świadczeń pieniężnych, które kwestionuje Strona postępowania.

Zauważyć należy przy tym należy, że argumenty Strony podnoszone w toku postępowania są, w istocie, zaprezentowaniem, przez Stronę postępowania, jej sposobu interpretacji przepisów prawa, do czego, w ramach prawa do obrony, Strona jest oczywiście uprawniona.

Niemniej to na organie prowadzącym postępowanie ciąży prawny obowiązek tak ustalenia stanu faktycznego w sprawie, jak i dokonania jego subsumpcji do obowiązujących przepisów prawa, w tym ich interpretacji. Z wykładnią dokonana przez organ Strona postępowania, co jasne, nie musi się zgadzać, niemniej w analizowanym przypadku, co oczywiste, nie występuje sytuacja, o której mowa w art. 7a § 1 Kpa. Konkludując, Prezes Urzędu, mając na uwadze obowiązujący stan prawny, nie znalazł podstaw do tego, aby podzielić stanowisko Strony postępowania w przywołanym zakresie.

V. Kara i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia

(135) Po przeanalizowaniu twierdzeń strony i przedstawionych przez nią dowodów Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, aby w sprawie wystąpiły przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej lub jej obniżenia.

W powyższym zakresie Strona przestała do postępowania tabelę wraz z dokumentami źródłowymi.

(138) W kontekście powyższego Prezes Urzędu wezwał Stronę do przedstawienia danych dot. jej niespełnionych oraz spełnionych po terminie należności. Strona uczyniła zadość temu wezwaniu przesyłając do postępowania Ostateczną Tabelę nr 2, o czym była mowa w treści niniejszego pisma.

Dowód: Ostateczna Tabela nr 2, k. 104a.

(139) W celu ustalania występowania, w niniejszej sprawie, przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Prezes Urzędu wezwał także podmioty, które - zdaniem Strony postępowania - nie spełniły lub spełniły po terminie należne jej wierzytelności, a następnie dokonał analizy materiału dowodowego przedstawionego przez te podmioty.

(140) Prezes Urzędu ustalając, które świadczenia pieniężne Strona w okresie objętym postępowaniem nie otrzymała lub otrzymała po terminie przyjął następujące założenia:

- Istnienie i wysokość świadczeń pieniężnych należnych Stronie i wskazanych przez nią w Tabeli nr 2 zostało potwierdzone w dokumentach księgowych zawartych w złożonych przez stronę ewidencjach sprzedaży w plikach JPK_VAT_Sprzedaż;
- Wyłączenie świadczeń pieniężnych - na zasadach analogicznych do tych, które zostały zastosowane w ramach analizy świadczeń pieniężnych stanowiących zobowiązania Strony postępowania;
- Obecność dokumentów księgowych potwierdzających ww. świadczenia pieniężne w ewidencji sprzedaży VAT świadczy tym, że są one związane z prowadzoną przez stronę działalnością gospodarczą, a zatem zaświadcza o związku tychże świadczeń z zawieranymi przez stronę transakcjami handlowymi;
- Prezes Urzędu przyjął wskazane przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 2 terminy zapłaty świadczeń pieniężnych za obowiązujące kontrahentów, którym Strona postępowania dostarczała towary lub wykonywała usługi, poza przypadkami, w których dane te - w oparciu o analizę zebranego materiału - nie znalazły potwierdzenia.
- W zakresie, w jakim fakt spełnienia świadczeń pieniężnych nie znajdował odzwierciedlenia w plikach JPK_WB fakt spełnienia świadczenia ustalano na podstawie innych dowodów, w tym dokumentów dot. potrąceń oraz wyciągów bankowych

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 16 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3188-3222;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 16 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3223-3274;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 18 lutego 2022 r. wraz z załącznikami, k. 3275-3329;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 21 lutego 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3330-3362;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 25 lipca 2022 r., z załącznikami, k. 3395-3401;

Dowód: [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] z dnia 25 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3404-3434;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 26 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3435-3612;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 27 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3614-3670;

Dowód: [Informacja chroniona] z dnia 27 lipca 2022 r., wraz z załącznikami, k. 3671-4801;

Dowód: Pliki JPK_VAT i JPK_WB, k. 37, 50, 67a.

(141) W tym miejscu należy wskazać, że Strona postępowania, określając wartość nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie świadczeń pieniężnych - wskazała kwotę [Informacja chroniona]. Jednocześnie, w Ostatecznej Tabeli nr 2 wskazała na przypadki, w których wymienione świadczenia pieniężne - zgodnie z oświadczeniem Strony zawartym w tej tabeli - nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem. Strona postępowania, przedstawiając te dane, była pouczona o odpowiedzialności prawnej przewidzianej w art. 13t ust. 1 pkt 1 Ustawy, tj. o możliwości nałożenia, przez Prezesa Urzędu, administracyjnej kary pieniężnej w wysokości do 5% przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, ale nie więcej niż równowartość 50 000 000 euro w sytuacji, w której Strona postępowania nie udzieliłaby informacji żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzieliła informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

(142) Na podstawie zebranego w tym zakresie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że łączna wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę, lub otrzymanych przez nią po terminie wyniosła nie więcej niż [Informacja chroniona]⁴⁵ zł (słownie: [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]). Podkreślenia wymaga, że w uzasadnieniu pisma z dnia 21 lutego 2023 r. Strona nie kwestionowała ustaleń w zakresie określenia wartości tych świadczeń pieniężnych.

(143) W tym miejscu należy wskazać, że w ramach świadczeń pieniężnych przedłożonych przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 2 znajdowały się świadczenia pieniężne, które

⁴⁵ Kwota ta uległa nieznacznemu zmniejszeniu tj. o [Informacja chroniona] w stosunku do kwoty wskazanej w piśmie Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. co wynikało z omyłki rachunkowej.

nie mogły zostać włączone w poczet ustaleń w niniejszej sprawie. Pierwszą grupą takich świadczeń były świadczenia wymagalne po okresie objętym postępowaniem. Świadczenia te ujęto w Tabeli C1 stanowiącej załącznik nr 14 do niniejszej decyzji. W ramach należności zawartych w Ostatecznej Tabeli nr 2 ustalono, że część z nich została także spełniona w terminie. Te należności obrazuje Tabela C2 stanowiąca załącznik nr 15 do niniejszej decyzji.

(144) W kwestii wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę, lub otrzymanych przez nią po terminie wskazać należy, że składają się na nią świadczenia pieniężne ujęte w niżej wymienionych tabelach, w tym:

a) Tabela C3 - zawiera świadczenia pieniężne stanowiące należności Strony wykazane w Ostatecznej Tabeli nr 2 jeden raz, które będąc wymagalnymi w okresie objętym postępowaniem, nie zostały na rzecz Strony postępowania spełnione. Wartość tych świadczeń opiewa na kwotę [Informacja chroniona]. Tabela ta stanowi załącznik nr 16 do decyzji.

b) Tabela C4 - zawiera świadczenia pieniężne stanowiące należności Strony wykazane w Ostatecznej Tabeli nr 2 kilka razy z uwagi na to, że świadczenia te były spełniane na rzecz Strony w częściach. Wartość należności spełnionych na rzecz Strony po terminie w okresie objętym postępowaniem lub niespełnionych opiewa na kwotę [Informacja chroniona]. Tabela ta stanowi załącznik nr 17 do decyzji.

(145) W tym miejscu wskazać należy, że zarówno w tabeli C3 jak i C4 niektóre ze świadczeń pieniężnych występują pod dwiema lub więcej liczbami porządkowymi. Wynika to z systemu prezentacji danych przez Stronę Postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 2, w której niektóre te same świadczenia pieniężne zostały wykazane kilka razy.

(146) W piśmie Strony z dnia 21 lutego 2023 r. Strona wskazała, że ustalona przez Prezesa Urzędu „wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. [informacja chroniona] zł” jest „wynikiem błędnego wyliczenia dokonanego przez Prezesa UOKiK wynikającego z uwzględnienia w swoich kalkulacjach transakcji handlowych, które na podstawie art. 20 ust. 6 Ustawy nowelizującej nie powinny w ogóle być przedmiotem niniejszego postępowania”.

(147) Mając na uwadze wskazania Prezesa Urzędu poczynione w pkt IV ppkt 6 Decyzji w kontekście przywołanego art. 20 ust. 6 ustawy zmieniającej argumentacja Strony postępowania, w kontekście występowania przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy nie znajduje uzasadnienia.

(148)

(149) Tym samym, w kontekście ustaleń Prezesa Urzędu poczynionych w niniejszej sprawie wskazać należy, że nie występuje - w stosunku do Strony postępowania - przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

(150) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 7 Ustawy, w przypadku gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(151) Strona, w piśmie z dnia 24 lutego 2021 r. powołała się również i na tę przesłankę wskazując, że *„Za zdarzenie „siły wyższej” które miało ogromny wpływ na działalność Spółki w ostatnich 12 miesiącach należy uznać [Informacja chroniona] wywołanej przez [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], która osiągnęła [Informacja chroniona] iż w dniu [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.*

W dalszej treści Strona podniosła, że *„[Informacja chroniona] także podjęcie przez [Informacja chroniona] działań mających na celu [Informacja chroniona]. W dniu [Informacja chroniona] weszła w życie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], która wprowadziła zasady [Informacja chroniona] w sytuacji [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.*

Strona, w omawianym piśmie, wskazała, że *„Opisana powyżej niezależna od Spółki okoliczność zewnętrzna miała istotne znaczenie dla kształtowania się [Informacja chroniona], a w konsekwencji dla wywiązywania się Spółki z zobowiązań finansowych zawieranych z różnymi kontrahentami. W związku z tym zdarzeniem Spółka musiała także [Informacja chroniona] ponieść znaczące, dodatkowe koszty związane z [Informacja chroniona]”.*

Strona zaakcentowała, że *„Wskutek trwania [Informacja chroniona] wystąpiło zjawisko zmniejszenia przychodów z uwagi na [Informacja chroniona] realizowanych przez Spółkę [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], z uwagi na ograniczenia [Informacja chroniona]. W 2019 r. na dzień 30 września 2019 r. wartość przychodów wynosiła [Informacja chroniona], a w 2020 r. wartość przychodów na dzień 30 września 2020 r. wyniosła tylko [Informacja chroniona], co daje różnicę w wysokości [Informacja chroniona], pomimo zwiększenia przez Spółkę [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Utrudnienia [Informacja chroniona] przez Spółkę wynika z okoliczności wywołanych [Informacja chroniona] (...) takich jak (i) [Informacja chroniona], (ii) [Informacja chroniona], (iii)*

[Informacja chroniona], (iv) [Informacja chroniona], (v) [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] za okres 26 czerwca 2020 r. do 31 października 2020 r. [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] wpłynęły zdecydowanie na zachwianie płynnością finansową Spółki”.

Na poparcie powyższego Strona przedłożyła fakturę vat nr [Informacja chroniona] z dnia [Informacja chroniona], sprawozdanie finansowe za rok 2019 oraz zestawienie obrotowe 2019/2020.

Kontynuując wątek „siły wyższej” Strona wskazała, że zanotowała zmniejszenie przychodów na skutek opóźnienia w [Informacja chroniona]:

- a) Na „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (os. [Informacja chroniona]” realizowanego w [Informacja chroniona] z [Informacja chroniona] na rzecz [Informacja chroniona] w [Informacja chroniona] na podstawie umowy zawartej w [Informacja chroniona]
- b) [Informacja chroniona] - „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]” na podstawie umowy z [Informacja chroniona] o wartości [Informacja chroniona].

Strona wskazała przy tym, że zmniejszenie planowanych przychodów spowodowało zachwianie jej płynnością finansową wskazując przy tym na opóźnienia w wydaniu decyzji administracyjnej z uwagi na zawieszenie postępowań w administracji.

W dalszej treści pisma Strona wskazała, że w toku [Informacja chroniona] na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] pt. „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]” nastąpiły opóźnienia w płatnościach, które wynikały z opóźnień w ustaleniach pomiędzy Stroną postępowania, a jej [Informacja chroniona] tj. [Informacja chroniona] oraz [Informacja chroniona] odnośnie podziału zadań oraz formy organizacyjnej podmiotu [Informacja chroniona]. Strona wskazała, że uczestnikiem [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. W omawianym piśmie podniesiono, że koszty wynikały z [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] przez Stronę z uwagi na [Informacja chroniona], głównie [Informacja chroniona] na [Informacja chroniona]. W dalszej części Strona podniosła, że „Opóźnienie w ustaleniach pomiędzy [Informacja chroniona] wynikało z [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Ostatecznie Spółka podpisała z [Informacja chroniona] i [Informacja chroniona] na potrzeby realizacji [Informacja chroniona]”. Strona wskazała, że data [Informacja chroniona] opiewała na datę 30 września 2020 r. a data [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]) to 20 maja 2019 r. Strona wskazała także, że w międzyczasie

musiała ponieść samodzielnie koszty [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] w wysokości [Informacja chroniona].

W zakresie tego wątku Strona przekazała [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] oraz fakturę VAT o nr [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

W dalszej treści pisma Strona wskazała, że „W trakcie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] przez Spółkę w ostatnich latach - a w szczególności od połowy 2018 r. - w [Informacja chroniona] nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków przejawiająca się w drastycznej zmianie warunków rynkowych, tj. [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], w tym [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] i [Informacja chroniona] znajdujących zastosowanie do [Informacja chroniona] przez Spółkę na podstawie [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Zmiany te miały charakter nadzwyczajny i nieprzewidywalny stanowiąc zaskoczenie zarówno dla uczestników rynku, jak i ekspertów zajmujących się [Informacja chroniona]. W rezultacie Spółka wykonała [Informacja chroniona] w zamian za wynagrodzenie, które ekonomicznie rażąco odbiega od rzeczywistych (rynkowych) [Informacja chroniona]. Wskutek tych okoliczności Spółka poniosła rażące straty w rozumieniu art. 371¹ kodeksu cywilnego, które musiała pokryć z osiągniętych przychodów. To zaś bezpośrednio przełożyło się na płynność finansową Spółki i zdolność do płatności na rzecz swoich kontrahentów. Nadto, Spółka prowadząc [Informacja chroniona], w przypadku przedłużenia okresu [Informacja chroniona] leżących po [Informacja chroniona] musi ponosić znaczące koszty [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] bezzasadnie odmawia zapłaty. Wielokrotnie także Spółka nie otrzymuje od [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Spółka złożyła pozwy dotyczące zapłaty za [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] oraz [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na ukończenie do końca 2019 r. na łączną kwotę [Informacja chroniona]”.

Do tej części pisma Strona dołączyła tabelę z wykazem [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] prowadzonych przez Stronę do końca 2019 r.

W dalszej części pisma Strona wskazała, że w 2020 r. również złożyła [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na łączną kwotę [Informacja chroniona].

Na poparcie powyższego Strona także złożyła [Informacja chroniona].

W końcowej części pisma Strona wskazała, że „blisko [Informacja chroniona] Spółka w tym okresie musiała pokryć ze środków własnych, a do dnia dzisiejszego Spółka nie odzyskała jeszcze jakiegokolwiek z tych kwot, ponieważ [Informacja chroniona]”.

Strona postępowania podkreśliła, że nie skorzystała z [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], ani nie występowała z wnioskiem o [Informacja chroniona]. Od początku [Informacja chroniona] Spółka korzysta z samodzielnego finansowania.

(152) W odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r. Strona postępowania, w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r., podniosła, że Prezes Urzędu „uznał, że w stosunku do Spółki nie zachodzą także przesłanki obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2020 (działanie siły wyższej) oraz fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2020”. Strona dodała także, że „wskazać należy, że chociaż są to odrębne przesłanki od odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej to argumenty przedstawione przez Intercor przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia kary administracyjnej można analizować na gruncie obydwu tych przepisów”. Strona wskazała także, że „w konsekwencji nie można wykluczyć, że okolicznością uzasadniającą odstąpienie od wymierzenia kary może być [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]) na opóźnianie się w zapłacie, jeśli przedsiębiorca nie będzie w stanie wykazać, że była to okoliczność rozstrzygająca.”

(153) Strona postępowania w przywołanym piśmie odniosła się do pisma Prezesa Urzędu z 26 stycznia 2026 r. nie zgadzając się z przedstawioną w nim argumentacją w kontekście [Informacja chroniona]. Strona podniosła, że „powszechnie wiadomo jest, [Informacja chroniona] wymusił na przedsiębiorstwach [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], aby przygotować się do funkcjonowania w [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] na rynkach światowych i [Informacja chroniona] stanowią jedne z przyczyn, dla których [Informacja chroniona] zmagał się z [Informacja chroniona] i [Informacja chroniona], które wpływały negatywnie na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.

(154) Strona wskazała także, że „w orzecznictwie sądów powszechnych oraz doktrynie powszechnie przyjmuje się, że [Informacja chroniona] w swojej istocie [Informacja chroniona]”. Strona na tę okoliczność przywołała treść dwóch wyroków. W dalszej treści Strona wskazała, że „sam fakt [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] jest tu bez znaczenia, albowiem skutki Intercor zaczął odczuwać dopiero po [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], a więc w ciągu [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.

(155) Strona podniosła, że skutek [Informacja chroniona]:

- (i) miała istotne problemy w wywiązaniu się z zobowiązań finansowych zawieranych [Informacja chroniona] i w związku z tym musiała na [Informacja chroniona] ponieść znaczące, dodatkowe koszty związane z [Informacja chroniona];
- (ii) wystąpiło zjawisko zmniejszenia przychodów z uwagi na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. Strona wskazała na różnice w przychodach na dzień 30 września 2019 r. i 2020 r. w wysokości [Informacja chroniona] akcentując, że doszło do tego pomimo [Informacja chroniona]. Strona ponownie wskazywała na okoliczności „[Informacja chroniona]”, w tym (i) [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], (ii) [Informacja chroniona], (iii) [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], (iv) [Informacja chroniona], (v) [Informacja chroniona] [Informacja chroniona].

(156) W dalszej treści Strona, podobnie jak powyżej, w zasadzie powtórzyła swoje argumenty podnoszone w toku postępowania, w tym w zakresie [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (i) „[Informacja chroniona] (...)”, (ii) [Informacja chroniona] „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (...)”.

(157) Strona podniosła także, że „w większości opóźnienia w płatnościach stanowiły raptem kilka dni, co wynikało z faktu, że Spółka musiała nadawać priorytety konkretnym zobowiązaniom, które musiały [Informacja chroniona]”.

(158) W dalszej treści Strona prowadziła wywód dotyczący siły wyższej w tym jej związku z opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych konkludując, że nie zgadza się ze stanowiskiem Prezesa Urzędu, jakoby nie przedstawiła żadnych dowodów, z których wynikałoby, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wynikało m. in. ze spadku wartości przychodów i że nie występuje pomiędzy tymi zdarzeniami związek przyczynowo-skutkowy. Strona podniosła także, że Prezes Urzędu „całkowicie pomija fakt w jaki sposób [Informacja chroniona] wpłynęły na płynność finansową Spółki i doradziły do braku możliwości terminowego realizowania wszystkich jej zobowiązań”. W dalszej treści Strona omówiła aspekty związane z funkcjonowaniem [Informacja chroniona] wskazując, że „nie jest możliwe uchwycenie indywidualnego czynnika który wpływa na konkretne zdarzenia”. Strona nie podzieliła także stanowiska Prezesa Urzędu w zakresie, w jakim Prezes Urzędu wskazał w piśmie z dnia 26 stycznia 2023 r. na ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

(159) W dalszej treści Strona podnosiła kwestie związane z brakiem możliwości przewidzenia [Informacja chroniona], jak również aspekty związane z nadzwyczajnym, gwałtownym

i wysokim wzrostem [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na tle lat poprzednich. Spółka ponownie przywołała kwestie związane ze składaniem w roku 2020 [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] wskazując, że „jeżeli ta okoliczność nie stanowi dla Organu przesłanki do obligatoryjnego odstąpienia wymierzenia kary, to powinna co najmniej stanowić jeden z głównych czynników przemawiających za odstąpieniem od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w wersji 2020”.

(160) Strona ponownie przywołała argument, że nie korzystała z [Informacja chroniona] ani nie występowała z wnioskiem o [Informacja chroniona] i że korzystała, od [Informacja chroniona], z samodzielnego finansowania bieżącej działalności finansowej. Strona podniosła to, że zapewniła bieżące regulowanie zobowiązań kadrowo-płacowych, podatkowych, czy składek ZUS. Strona skonstatowała, że „tylko dzięki sprawnemu zarządzaniu finansami Spółki, co przy tym często wiązało się z brakiem obiektywnej możliwości realizacji wszystkich zobowiązań w określonych terminach, Spółce udało się przetrwać ten okres bez istotnego wpływu na kadrę pracowniczą Intercor”.

(161) Konkluzją Strony było wskazanie, że „w takim zakresie ewentualne nałożenie kary administracyjnej przez Prezesa UOKiK byłoby kolejnym całkowicie niezawinionym przez Spółkę czynnikiem, który [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona]. Strona podniosła także aspekt negatywnego wpływu [Informacja chroniona] na [Informacja chroniona], obrazując to wykresami.

(162) Podsumowując twierdzenia Strony postępowania w kontekście przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy (w kontekście [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]) wskazać należy, że Strona podniosła następujące kwestie:

- a) [Informacja chroniona] „ogromny wpływ na działalność Spółki w ostatnich 12 miesiącach”
- b) „Spółka musiała także [Informacja chroniona] ponieść znaczące, dodatkowe koszty związane z [Informacja chroniona]”
- c) „Wskutek trwania [Informacja chroniona] wystąpiło zjawisko zmniejszenia przychodów z uwagi na przesunięcia [Informacja chroniona] realizowanych przez Spółkę [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], z uwagi na ograniczenia [Informacja chroniona]”
- d) spadek [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] Strony postępowania
- e) utrudnienia w [Informacja chroniona]

f) „wzrost cen [Informacja chroniona], w tym [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] i [Informacja chroniona] znajdujących zastosowanie [Informacja chroniona] przez Spółkę na podstawie [Informacja chroniona]”.

(163) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, co następuje.

(164) W istocie, argumenty Strony wskazane w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r. stanowią powtórzenie twierdzeń podnoszonych przez Stronę w toku postępowania. W tym miejscu podkreślić należy, że pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia. Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy "przemienne". Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie podnosi się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą. Ta okoliczność podlega ocenie „*ad casum*”.

(165) Należy zauważyć, że podstawowe koncepcje teoretyczne siły wyższej zostały rozwinięte na tle prawa zobowiązań przy jej rozważaniu jako przyczyny usprawiedliwiającej niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania. W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności ekskulpacyjne) może się strona zatem powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania.

(166) Przepis z art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa UOKiK od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnienie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia tej sankcji, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym,

że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia.

- (167) Odnosząc przywołane uwagi na kanwę niniejszego postępowania wymaga wskazania, że zdarzenia, o charakterze siły wyższej, Strona upatruje [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], z wszystkimi tego następstwami opisanymi powyżej. Wskazać w tym miejscu należy, że o ile w istocie opisane przez Stronę okoliczności mogły stanowić określonego rodzaju odstępstwa od standardowego prowadzenia działalności gospodarczej, o tyle należy mieć na uwadze to, że niniejsze postępowanie obejmuje okres lipca, sierpnia i września 2020 r. Wskazać przy tym należy, że już - na co powołała się Strona - [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] ogłosiła [Informacja chroniona]. Mając zatem na uwadze to, że w przywołanej dacie powszechną wiedzą było to, że [Informacja chroniona] wystąpiła trudno mówić o tym, że - z perspektywy okresu objętego postępowaniem - zjawisko to [Informacja chroniona]. Przeciwnie, stan ten - w kontekście okresu objętego postępowaniem - [Informacja chroniona], co wyklucza możliwość zakwalifikowania tego zdarzenia tak jako zdarzenie niemożliwe do przewidzenia, jak i - w tym kontekście - zdarzenie nagłe. Niewątpliwie rację ma przy tym Strona twierdząc, że skutki określonego zdarzenia, stanowiącego siłę wyższą mogą być odczuwalne [Informacja chroniona], niemniej zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie odwrotnego - niż twierdzi Strona - stanu faktycznego (o czym w dalszej treści decyzji).
- (168) Strona wskazując na „utrudnienia” wywołane [Informacja chroniona] polegające na [Informacja chroniona] ze strony [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] w istocie wykazuje niedoskonałości o charakterze organizacyjnym, które - mając na uwadze odległość czasową [Informacja chroniona], a okres objętym postępowaniem, wskazała w istocie kwestie natury organizacyjnej, co do których mogła podjąć stosowne działania w celu ich uniknięcia, czy też optymalizacji.
- (169) Prezes Urzędu podtrzymuje - mając na uwadze zebrany w toku postępowania materiał dowodowy - że tego typu okoliczności stanowią element ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej, które przedsiębiorca, jako podmiot profesjonalny, może i powinien uwzględnić w toku swojej działalności, w tym podjąć działania mające na celu adekwatnego zarządzania tego typu grupami ryzyka.
- (170) Wskazać przy tym należy, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym zawodowy charakter działalności, tak jak to ma miejsce w przypadku przedsiębiorstwa, pociąga za sobą zwiększony zakres wymagań. Takie stanowisko uzasadnione jest doświadczeniem profesjonalisty, jego kwalifikacjami, a także posiadaną wiedzą.

Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach podkreślał zwiększony stopień staranności, jak i przezorności wymagany od profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego⁴⁶. Dla przedsiębiorcy oznacza to, że można oczekiwać od niego działań przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej działalności. W tym przypadku zastosowanie ma art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego, który stanowi, że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru działalności. Dlatego też zawodowy charakter działalności pociąga za sobą zwiększenie zakresu odpowiedzialności przedsiębiorcy. Orzecznictwo akcentuje, że na profesjonalnym uczestniku obrotu gospodarczego, a takim niewątpliwie jest Strona, ciążyą zwiększone oczekiwania co do zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje to także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających⁴⁷ - zwłaszcza w kontekście tego, że okres objęty postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. był okresem, w którym [Informacja chroniona] poprzedzających tenże okres.

(171) Odnosząc się do argumentów Strony postępowania, że „wskutek [Informacja chroniona] wystąpiło zjawisko zmniejszenia przychodów z uwagi na [Informacja chroniona] realizowanych przez Spółkę [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]” podkreślić należy, że Prezes Urzędu nie kwestionuje tych okoliczności. Prezes Urzędu przyjmuje również wskazania Strony co do spadku wartości przychodów w wartościach wskazywanych przez Stronę postępowania.

Faktem bowiem jest, że wartość przychodów ze sprzedaży - w powyższym ujęciu - zgodnie ze stanem na dzień 30 września 2020 r. [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona] [informacja chroniona]. Niemniej Strona nie przedstawiła dowodów z których wynikałoby, że fakt ten został [Informacja chroniona] - [Informacja chroniona]. W obliczu tego, że na podstawie przedstawionego materiału dowodowego nie jest możliwe udowodnienie tego, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było spowodowane spadkiem wartości przychodów Strony postępowania spowodowanej [Informacja chroniona]. W tym miejscu należy podkreślić, że w odniesieniu do siły wyższej kluczowe znaczenie ma związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy danym zdarzeniem mającym charakter siły wyższej, a faktem nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Związek przyczynowo - skutkowy polega na takim powiązaniu zjawisk, z których jedno wynika z drugiego, a bez zaistnienia pierwszego z nich (warunek), drugie by nie nastąpiło (następstwo, skutek). Strona postępowania nie przedstawiła w toku postępowania materiału dowodowego, na podstawie którego możliwe byłoby udowodnienie istnienia przywołanego związku przyczynowo - skutkowego. Wobec braku wspomnianych

⁴⁶ wyrok Sądu Najwyższego z 02.04.2014 r. sygn. akt IV CSK 404/13

⁴⁷ wyrok Sądu Najwyższego z 17.08.1993 r. sygn. akt III CRN 77/93

dowodów można co najwyżej przyjąć, że [Informacja chroniona] (zależności statystycznej zmiennych losowych) ze spadkiem przychodów ze sprzedaży. Zupełnie błędne byłoby w takiej sytuacji domniemywanie, tak jak to czyni Strona, że zmienna nawet silnie skorelowana z inną jest jej skutkiem. W tym wypadku mamy jedynie do czynienia ze współwystępowaniem zjawisk, a nie związkiem przyczynowo-skutkowym.

(172) W odniesieniu do podniesionego przez Stronę aspektu siły wyższej, który - zdaniem Strony - rzutował na opóźnienia w [Informacja chroniona] na:

- „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (os. [Informacja chroniona])” realizowanego w [Informacja chroniona] na rzecz [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na podstawie umowy zawartej [Informacja chroniona]
- [Informacja chroniona] - „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]” na podstawie umowy [Informacja chroniona] o wartości [Informacja chroniona],

należy wskazać, że ewentualne, również niezamierzone przez Stronę postępowania, [Informacja chroniona] są okolicznościami, które - z punktu widzenia podmiotu profesjonalnego - powinny być możliwe do przewidzenia. Przedstawienie dokumentów [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] czy decyzji [Informacja chroniona] z dnia 23 czerwca 2020 r. o nr [Informacja chroniona] o zezwoleniu na realizację [Informacja chroniona] dot. [Informacja chroniona] „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]” stanowi jedynie dowód tego, że określone zdarzenia (prawne i faktyczne) wystąpiły.

Tego typu ryzyka wpisane są w profil działalności podmiotów funkcjonujących w branży, w której działalność prowadzi Strona postępowania. Tym samym - mając na względzie zawodowy i profesjonalny charakter prowadzenia działalności gospodarczej, Strona postępowania powinna podejmować określone działania, mające na celu zarządzanie tego typu grupami ryzyka.

(173) W kontekście siły wyższej Strona podniosła opóźnienia w płatnościach (spowodowane zdaniem Strony [Informacja chroniona]), które to okoliczności miały wynikać z [Informacja chroniona] pomiędzy Stroną postępowania, a [Informacja chroniona] - spółką [Informacja chroniona] i [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] (dotyczyło to [Informacja chroniona] na „[Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”. Strona wskazała, że w okresie pomiędzy [Informacja chroniona]

([Informacja chroniona]) tj. dniem 20 maja 2019 r., a zawarciem [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona]) tj. 30 września 2020 r. (co miało wynikać, jak wskazała Strona, z „*utrudnionych kontaktów z uwagi na [Informacja chroniona]*” musiała ponieść samodzielne koszty [Informacja chroniona], które to koszty wyniosły [Informacja chroniona]).

W odniesieniu do tego wątku wskazać należy, że kwestie związane z [Informacja chroniona] (w tym kwestie związane z [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] i innymi elementami towarzyszącymi [Informacja chroniona], w tym z [Informacja chroniona]) pozostają w wyłącznej [Informacja chroniona]. W tym miejscu również należy odwołać się do profesjonalnego charakteru działalności przedsiębiorcy. Fakt odległego w czasie (od daty zawarcia [Informacja chroniona]) zawierania [Informacja chroniona] danego zadania stanowi element ryzyka przedsiębiorcy. Oznacza to, że tego typu okoliczność nie może być rozpatrywana w kategoriach działania siły wyższej zwłaszcza, że do zawarcia [Informacja chroniona] doszło w maju 2019 r., a więc w okresie, w którym stan wspomnianej przez Stronę [Informacja chroniona], a co więcej - jak sama Strona wskazała - został zakomunikowany [Informacja chroniona] dopiero [Informacja chroniona].

(174) W toku prowadzonych postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych aspekt siły wyższej jest przedmiotem wnikliwej analizy stanu faktycznego prowadzonej przez Prezesa Urzędu. Niewątpliwym bowiem jest to, że w przypadku ziszczenia się przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy nałożenie administracyjnej kary pieniężnej jest wyłączone z mocy prawa. Z tego też względu Prezes Urzędu opiera swoje ustalenia m. in. o zasadę dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, oraz zbierania materiału dowodowego w sposób wyczerpujący. Takie też ustalenia poczyniono w niniejszej sprawie.

(175) Co do zasady Prezes Urzędu zgadza się ze Stroną postępowania, że wystąpienia takiego zjawiska, jaka była [Informacja chroniona] jest zjawiskiem, które rzutowało nie tylko na [Informacja chroniona], ale także na szereg innych branż, czy też obszarów życia (w tym publicznego). [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] wpłynęło praktycznie na wszystkie sektory gospodarki, powodując w szczególności [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] czy [Informacja chroniona]. Jednak nie każda branża została w równym stopniu dotknięta skutkami [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]. O ile niektóre z przedsiębiorstw w dość krótkim czasie wpadły w głęboki kryzys, inne - tak jak Strona postępowania - wykazały się większą odpornością na pogorszenie koniunktury gospodarczej (o czym szerzej - bazując na materiale dowodowym pochodzącym od Strony postępowania - w dalszej części uzasadnienia).

(176) Niemniej Prezes Urzędu, jako organ obowiązany do działania na podstawie przepisów prawa, w świetle poczynionych ustaleń nie dysponuje kompetencją do tego, aby pomimo udowodnienia tego, że [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] nie rzutowała na nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, zastosować przepis, o którym mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.

(177) Prezes Urzędu nie kwestionuje tak występujących trudności, na które wskazywała Strona, czy faktu tego, że spadkowi, w ujęciu rok do roku - uległa wartość przychodów.

Prezes Urzędu nie podziela jedynie twierdzeń Strony postępowania, jakoby ustalone nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych spowodowane było - jak wskazuje Strona - [Informacja chroniona].

(178) Ustalenia Prezesa Urzędu, nie są przy tym dowolne, czy nieoparte zebranych w sprawie materiałem dowodowym. Co więcej, ustalenia te Prezes Urzędu poczynił w oparciu o materiał dowodowy, który Strona postępowania sama opracowała i przekazała, na wezwanie Prezesa Urzędu, do postępowania.

(179) Materiał dowodowy, który przeczy stanowisku Strony postępowania jest przy tym materiałem, który podlega opracowaniu, a następnie przekazaniu do sądu rejestrowego. Mowa w tym miejscu jest o dokumentacji składającej się na sprawozdanie finansowe Strony postępowania za 2020 r. Dodatkowo Prezes Urzędu czynił ustalenia w oparciu o sprawozdanie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości⁴⁸.

(180) W tym miejscu należy wskazać, że sporządzenie sprawozdania z działalności jest obligatoryjne dla spółek kapitałowych, którą to spółką Strona postępowania, w świetle poczynionych ustaleń, jest.

(181) Stosownie do treści art. 49 ust. 2 ustawy o rachunkowości sprawozdanie z działalności jednostki powinno obejmować istotne informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, w tym ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń, a w szczególności informacje o:

- 1) zdarzeniach istotnie wpływających na działalność jednostki, jakie nastąpiły w roku obrotowym, a także po jego zakończeniu, do dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego;
- 2) przewidywanym rozwoju jednostki;
- 3) ważniejszych osiągnięciach w dziedzinie badań i rozwoju;

⁴⁸ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 120, dalej: „ustawa o rachunkowości”.

4) aktualnej i przewidywanej sytuacji finansowej;

5) udziałach własnych, w tym:

a) przyczynie nabycia udziałów własnych dokonanego w roku obrotowym,

b) liczbie i wartości nominalnej nabytych oraz zbytych w roku obrotowym udziałów, a w przypadku braku wartości nominalnej - ich wartości księgowej, jak też części kapitału podstawowego, którą te udziały reprezentują,

c) w przypadku nabycia lub zbycia odpłatnego - równowartości tych udziałów,

d) liczbie i wartości nominalnej wszystkich udziałów nabytych i zatrzymanych, a w razie braku wartości nominalnej - wartości księgowej, jak również części kapitału podstawowego, którą te udziały reprezentują;

6) posiadanych przez jednostkę oddziałach (zakładach);

7) instrumentach finansowych w zakresie:

a) ryzyka: zmiany cen, kredytowego, istotnych zakłóceń przepływów środków pieniężnych oraz utraty płynności finansowej, na jakie narażona jest jednostka,

b) przyjętych przez jednostkę celach i metodach zarządzania ryzykiem finansowym, łącznie z metodami zabezpieczenia istotnych rodzajów planowanych transakcji, dla których stosowana jest rachunkowość zabezpieczeń.

(182) Warto w tym miejscu wskazać, że tego typu dokumentacja jest dowodem o najwyższej wiarygodności, a co za tym idzie - mocy dowodowej. Wpływa na to fakt, że takie dokumenty jak bilans, rachunek zysków i strat, informacja dodatkowa czy sprawozdanie z działalności jednostki są sporządzane pod rygorem odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którego treścią podlega grzywnie, karze pozbawienia wolności lub obu tym karom ten, kto dopuszcza się niesporządzenia sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, sporządzenia ich niezgodnie z przepisami ustawy lub zawarcia w tych sprawozdaniach nierzetelnych danych.

(183) Przedmiotem ochrony jest, w odniesieniu do przywołanego występkę, jest prawidłowy obrót gospodarczy. Oznacza to, że przywołane kategorie dokumentów opracowywane i składane pod przywołanym rygorem odznaczają się tak najwyższą wartością informacyjną, jak i w efekcie tego - dowodową.

W kontekście rozstrzygnięcia, na kanwie niniejszego postępowania, w przedmiocie występowania w nim przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy (w tym w kontekście argumentów Strony odnoszących się do [Informacja chroniona]) wskazać należy, że lektura sprawozdania z działalności Strony za 2020 r. sporządzonego w Zawierciu w dniu 29 czerwca 2021 r. (dokument został podpisany przez Prezesa Zarządu Piotra Jurczyk) przeczy argumentom Strony postępowania.

(184) W tymże sprawozdaniu Strona wskazała - w części sprawozdania dot. zakresu działalności - że „W okresie sprawozdawczym Spółka kontynuowała dotychczasową działalność obejmującą realizację zadań z zakresu infrastruktury drogowej i kolejowej. Rok 2020 przyniósł nowe wyzwania dla branży budowlanej, które były w głównej mierze związane z pandemią oraz w dalszym ciągu z bardzo dużą presją na marże oraz na skutek rosnących cen materiałów i surowców, transportu oraz wszelkiego rodzaju usług, a także zwiększeniem wynagrodzeń zarówno kadry inżynierskiej, jak również pozostałych pracowników. Branża budowlana w dalszym ciągu była postrzegana negatywnie z punktu widzenia sektora finansowego, w szczególności w zakresie możliwości pozyskania nowych kredytów oraz gwarancji zabezpieczających należyte wykonanie zawartych umów. Pomimo niekorzystnych warunków, Spółka pozyskała do realizacji nowe kontrakty, kontynuowała pracę w warunkach epidemii, a posiadane oraz pozyskane nowe kontrakty pozwalają na prawidłową realizację pozyskanych zamówień oraz dalszą aktywność na rynku usług budowlanych (...) Spółka wykorzystując swoje dotychczasowe doświadczenia, a także wykorzystując swoją pozycję na rynku usług budowlanych, realizuje projekty przy współpracy ze sprawdzonymi podwykonawcami i kontrahentami. Ta długoletnia współpraca pozwala Spółce uzyskiwać korzystne warunki handlowe w zakresie cen, terminów dostawy i realizacji, warunków płatności oraz upustów. Stała i długoletnia współpraca pozwala Spółce zabezpieczyć stabilne ceny oraz odpowiedni poziom dostaw umożliwiający realizację projektów bez zakłóceń. Wymóg terminowej realizacji projektów powoduje konieczność zakupu materiałów i surowców u czołowych dostawców poszczególnych asortymentów. Sytuacja ekonomiczno-finansowa Spółki w roku 2020 była spowodowana bardzo wysokim tempem realizacji robót w ramach prowadzonych kontraktów, a także zakończeniem nierentownych kontraktów rozpoczętych w latach 2015-2017. Na sytuację ekonomiczno-finansową Spółki wpływ miała również presja na marże z tytułu wzrostu cen materiałów, usług podwykonawców, transportu oraz kosztów wynagrodzeń jakie funkcjonują w całym sektorze usług budowlanych. Na datę sporządzenia Sprawozdanie Spółka posiada portfel zamówień na podstawie podpisanych umów pozwalający na prowadzenie prac do roku 2024.”.

W tej części sprawozdania Strona zawarła, co do istoty, opis jej funkcjonowania zgodny z tym, co prezentowała w swoich pismach składanych w toku niniejszego postępowania.

W części sprawozdania dotyczącego istotnych zdarzeń w okresie objętym raportem (a więc w roku 2020) wskazała na liczbę złożonych ofert w postępowaniach przetargowych oraz na liczbę wgranych postępowań. Strona wykazała, jakie w roku 2020 podpisała umowy.

W dalszej treści wskazano w przywołanym sprawozdaniu, że *„W celu realizacji zakontraktowanych projektów Spółka zbudowała odpowiedni potencjał finansowy w postaci limitów kredytowych i gwarancyjnych. W wielu prowadzonych realizacjach Spółka skorzystała z możliwości pobrania zaliczki, co pozwoliło znacznie zmniejszyć zapotrzebowanie na finansowanie zewnętrzne w celu pokrycia potrzeb realizacji projektów. W opinii Zarządu Spółka jest w stanie zrealizować obecne i przyszłe zadania inwestycyjne w oparciu o środki własne pozyskane z podstawowej działalności operacyjnej oraz w oparciu o udzielone Spółce kredyty. W roku 2020 poziom gotówki Spółki był ściśle powiązany ze specyfiką robót w toku realizowanych kontraktów, w okresie sprawozdawczym Spółka utrzymywała bezpieczny poziom płynności finansowej który pozwalał na terminowe realizowanie zobowiązań. Należy podkreślić, iż poziom zadłużenia również jest skorelowany ze strukturą posiadanego portfela zamówień.”*

Strona wymieniła także trzy kredyty, które Stronie zostały udzielone na dzień 31.12.2020 r. Ich łączna wartość opiewała na sumę 24 mln zł.

W dalszej treści Strona wskazała w omawianym sprawozdaniu, że *„W ocenie Zarządu, sytuacja ekonomiczno-finansowa Spółki pozostaje stabilna, z bardzo dobrymi perspektywami na przyszłość, a posiadanie odpowiedniego zaplecza sprzętowego, kadrowego oraz finansowego czyni ją jednym z czołowych wykonawców na rynku budowlanym. Jednym z najważniejszych działań Spółki jest zapewnienie odpowiedniego poziomu płynności oraz poprawa rentowności realizowanych kontraktów poprzez utrzymanie wysokiego tempa prac, zwiększony kontroling kosztów, efektywne wykorzystanie posiadanego potencjału kadrowego, modernizacja i wzbogacanie zaplecza technicznego, a przede wszystkim jak już wcześniej wspomniano zachowanie dostępu do odpowiedniego poziomu finansowania. W okresie sprawozdawczym Spółka utrzymywała bezpieczny poziom płynności finansowej pozwalający na terminowe realizowanie zobowiązań Spółki. Otrzymane zaliczki kontraktowe pozwoliły na wcześniejsze zamówienie materiałów i surowców, a co za tym idzie pozwoliły uniknąć nagłego wzrostu cen, co również miało przełożenie na wyniki finansowe Spółki.”*

W dalszej treści Strona zawarła w sprawozdaniu informacje dotyczące jej sytuacji majątkowej wskazując m. in. na to, że branża budowlana charakteryzuje się sezonowością przychodów ze sprzedaży. Zaakcentowała, że najniższa wartość przychodów osiągnięta jest w I kwartale roku, a najwyższa w IV. Strona wskazała także, że zakończyła rok obrotowy

z zyskiem netto w kwocie 8 603 588,66 PLN, co stanowiło wzrost w stosunku do roku 2019, który zamknięty został w wysokości 5 440 148,70 zł.

Idąc dalej Strona wskazała, że w roku 2020 Strona odnotowała zmniejszenie posiadanego majątku obrotowego o 6,28% w stosunku do roku poprzedniego, a także wskazała, że znacznie zwiększył się poziom Środków pieniężnych i innych aktywów finansowych - wskazując przy tym, że wartość tego wzrosła o 66 359 562,01 zł.

W dalszej treści Strona wskazała także na to, że w 2020 r. własne źródła finansowania wzrosły o 57.37% w stosunku do roku 2019 r.

W kontekście spełniania świadczeń pieniężnych Strona wskazała w sprawozdaniu, że *„przez wprowadzoną politykę finansową poprawnie zarządza zarówno wpływami jak i wydatkami, które umożliwiają spłacanie zobowiązań w terminie, o czym świadczy wskaźnik płynności natychmiastowej”*. Prezentując przywołane wskaźniki Strona wprost wskazała, że *„na podstawie przedstawionych wskaźników można zauważyć, że sytuacja Spółki w zakresie finansowania swoich zobowiązań, jak i ogólnej sytuacji finansowej jest bardzo dobra”*.

W dalszej treści omawianego dokumentu Strona wskazała - w części dot. środków trwałych i inwestycji własnych - że w 2020 r. prowadziła politykę inwestowania w nowoczesny park maszynowy i że w roku 2020 zaangażowała własne środki w zakup pojazdów osobowych, maszyn i urządzeń w wysokości 6 040 442,17 zł.

W podsumowaniu Strona wskazała na to, że w roku 2020 odnotowała przychody w wysokości 803 533 505,66 zł, które były niższe od analogicznego okresu roku poprzedniego (tj. 2019) o 299 444 361,97 zł.

Jednocześnie Strona zaakcentowała to, że jednak osiągnęła dodatni wynik finansowy przy jednoczesnym zwiększeniu się rentowności sprzedaży. Strona wskazała, że osiągnięty poziom rentowności wyniósł 0,011 i był wyższy o 0,006 w stosunku do roku 2019.

Spółka wskazała przy tym, że jej przychody w całości uzyskiwane były z tytułu prowadzenia działalności na rynku polskim Podniosła, że osiągnięte wyniki finansowe uzależnione były od sytuacji makroekonomicznej Polski, oraz ogólnej koniunktury. Do najważniejszych czynników makroekonomicznych Strona zaliczyła:

- poziom stopy wzrostu PKB;
- poziom bezrobocia;
- poziom wynagrodzeń;
- poziom inwestycji;

- inflację,
- wysokość referencyjnych stóp procentowych;
- kurs wymiany walut;
- deficyt budżetowy.

Jeżeli chodzi o to, jakie czynniki negatywnie wpływały na działalność Strony postępowania w roku 2020 Strona wskazała następujące zjawiska:

- realizację kontraktów wieloletnich w sektorze usług budowlanych, które powodują konieczność weryfikacji i zmian w zakresie zarządzania ryzykiem, opracowywania ofert przetargowych czy samych budżetów kontraktowych.

Strona wymieniła także 22 grupy ryzyka związane ze swoim funkcjonowaniem na wskazanym rynku, które - jak wskazała Strona - „*sprawdzają się do*”:

- utrzymania oraz zwiększenia posiadanego portfela zamówień;
- braku równowagi konkurencyjnej;
- zmianę popytu na usługi specjalistyczne;
- problemy z wyceną kontraktów wieloletnich oraz ryzyko niedoszacowania cen kontraktów;
- utrzymanie płynności finansowej;
- braku dostępu do nowych linii gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych,
- ryzyko kar umownych oraz zabezpieczeń ustanawianych na podstawie zawieranych umów o roboty budowlane,
- upadłość szeregu spółek sektora budowlanego,
- brak rewaloryzacji cen kontraktowych.
- ryzyko związane z warunkami atmosferycznymi ,
- ryzyko związane z sytuacją społeczno-ekonomiczną a w szczególności uzależnienie rynku budowlanego od sytuacji makroekonomicznej Polski tj. poziom inwestycji, stopa bezrobocia, deficyt budżetowy,
- ryzyko związane z procesem uzyskiwania decyzji administracyjnych w zakresie realizowanych prac projektowych ,

- ryzyko związane z odpowiedzialnością za podwykonawców oraz z solidarną odpowiedzialnością za zapłatę wynagrodzenia za prace wykonywane przez podwykonawców oraz członków konsorcjum,
- ryzyko związane ze zmianą przepisów prawa, w szczególności prawa podatkowego ,
- ryzyko związane ze wzrostem cen usług świadczonych przez podwykonawców,
- ryzyko wzrostu kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników oraz podwykonawców,
- ryzyko związane z nieuznaniem przez Zamawiającego robót dodatkowych,
- ryzyko związane z odpowiedzialnością Spółki za nienależyte wykonanie robót budowlanych przez partnerów konsorcjum oraz podwykonawców,
- ryzyko utraty kadry menedżerskiej , kierowniczej i inżynierskiej,
- ryzyko związane ze wzrostem cen materiałów i surowców oraz ich transportu,
- ryzyko związane z płynnością,
- ryzyko naruszenia umów z instytucjami finansowymi w zakresie dochowania zapisów umów finansowania.

Strona wskazała także na inne czynniki, takie jak gwałtowny wzrost cen materiałów, unieważnianie postępowań przetargowych, problem z dostępnością wykwalifikowanych pracowników.

Strona wskazała jednak, że *„pomimo przesłanek opisanych powyżej, Spółka jest w stabilnej sytuacji finansowej (...) Spółka jest dobrze przygotowana do realizacji portfela zamówień”*.

Na dwóch ostatnich stronach sprawozdania (tj. 16 i 17) Strona odniosła się w do zagadnienia związanego z *„rozprzestrzenianiem się w Europie oraz Polsce wirusa SARS-COV-2 wywołującego chorobę COVID-19”*. W tym kontekście Strona wskazała, że *„wdrożyła zasady i procedury postępowania zgodne z wydanym rozporządzeniem, obejmujące szereg reguł, zasad i zachowań mających na celu maksymalne ograniczenie kontaktów osobistych, zastępując je środkami komunikacji telefonicznej. Podjęte działania mają na celu z jednej strony w istotny sposób ograniczyć zagrożenie zarażenia się koronawirusem , a z drugiej strony mają na celu utrzymanie ciągłości realizacji prac. Wdrożone zasady obowiązują wszystkich pracowników, kontrahentów, podwykonawców , dostawców oraz usługodawców. Zasady obowiązują w siedzibie Spółki oraz na terenie wszystkich posiadanych nieruchomości oraz na terenach realizowanych budów. Zostały również ustalone zasady kontaktowania się*

z Inwestorami oraz organami administracji państwowej aby z jednej strony zachować maksymalne bezpieczeństwo, a z drugiej kontynuować proces budowlany bez przeszkód.”.

W kontekście pandemii SARS-CoV-2 Strona wskazała, że podjęte przez nią działania były skuteczne.

W ramach podsumowania części tej części sprawozdania za 2020 r. dotyczącego aspektów związanych z pandemią SARS-CoV-2 Strona wprost wskazała, że **„nie odnotowano istotnego wpływu koronawirusa na działalność biznesową Spółki, jej sytuację finansową i wyniki ekonomiczne”**. Strona dodała także, że **„nie zostały odnotowane znaczne opóźnienia w realizacji kontraktów budowlanych ze względu na wystąpienie stanu epidemicznego”**.

Zaznaczając to, że w 2020 roku pandemia nie miała istotnego wpływu na działalność biznesową Strony, jej sytuację finansową i wyniki ekonomiczne, Strona jednocześnie trafnie wskazała, że na dzień sporządzenia omawianego dokumentu **„nie jest możliwe precyzyjne określenie ostatecznych skutków wpływu epidemii koronawirusa na działalność Spółki”**.

Dowód: Sprawozdanie Zarządu z działalności Przedsiębiorstwo Usług Technicznych Intercor sp. z o.o. za 2020 rok z dnia 29 czerwca 2021 r., przesłane za pismem Strony z dnia 3 marca 2023 r., k. 5037-5071.

(185) Mając na uwadze wskazać należy, że omawiane sprawozdanie jest dokumentem, który został sporządzony w połowie roku 2021. Ma on zatem charakter dokumentu sprawozdawczego, opisującego - z określonej perspektywy czasu - fakty, które były związane z funkcjonowaniem Strony postępowania w roku 2020 (a co za tym idzie, także w okresie objętym postępowaniem). Treść tego dokumentu, w znakomitej części, potwierdza twierdzenia Strony dotyczące ogólnej sytuacji w branży budowlanej i trafnie obrazuje wszelkiego rodzaju sytuacje problematyczne, czy ryzyka, które mogą się zmaterializować w takim obszarze działalności gospodarczej, w którym Strona funkcjonuje. Treść sprawozdania powiela szereg argumentów Strony podnoszonych w pismach składanych w toku postępowania, przy czym - jak wynika z treści sprawozdania - argumenty podnoszone w pismach i wiązane z siłą wyższą w postaci omawianej pandemii nie znalazły pokrycia w treści sprawozdania.

(186) Treść sprawozdania przeczy także innym twierdzeniom Strony, chociażby poruszane w pismach problematyce wzrostu cen. O ile wzrost cen m. in. materiałów budowlanych w istocie wzrósł, to Strona w sprawozdaniu wprost wskazała, że co do zasady nie rzutowało to na funkcjonowanie Strony albowiem **„[Informacja chroniona] pozwoliły na wcześniejsze [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], a co za tym idzie pozwoliły [Informacja chroniona], co również miało przełożenie na wyniki finansowe Spółki”**.

- (187) Treść omawianego sprawozdania przeczy m. in. i tej tezie Strony, która odnosiła się do kwestii płynności finansowej. W toku postępowania Strona wskazywała, że [Informacja chroniona] [Informacja chroniona], podczas gdy w sprawozdaniu wyraźnie podkreślano to, że „Spółka utrzymywała bezpieczny poziom płynności finansowej który pozwalał na [Informacja chroniona] [Informacja chroniona]”.
- (188) Treść sprawozdania wyraźnie wskazuje, że [Informacja chroniona] istotnie nie rzutowała na funkcjonowanie Strony postępowania, w tym na jej sytuację finansową i ekonomiczną. Nie można zatem, dysponując wspomnianym materiałem dowodowym, i tak kategorycznym stwierdzeniem zawartych w omawianym dokumencie przychylić się do prezentowanej, w toku postępowania narracji Strony, jakoby to [Informacja chroniona] (jako [Informacja chroniona]) była przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.
- (189) Powyższe ustalenie, co należy podkreślić, ma dalej idące konsekwencje prawne. Przyjmując czysto hipotetycznie (i w oderwaniu od wyników ustaleń w niniejszym postępowaniu), że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było spowodowane omawianą formą siły wyższej, hipotetyczna strona hipotetycznego postępowania powinna, w takowym sprawozdaniu, zaakcentować takie fakty. Jak wskazano bowiem, z treści sprawozdania powinna wynikać informacja o sytuacji finansowej podmiotu, wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń, czy też inne informacje historyczne takie jak wskazanie zdarzeń istotnie wpływających na działalność jednostki, jakie nastąpiły w danym roku obrotowym. Strona przy tym wymieniając takowe elementy nie wskazała [Informacja chroniona] w tamach tych elementów, poświęcając jednocześnie temu zagadnieniu bagatelna część całego opracowania, co - w świetle zebranego materiału dowodowego - potwierdza fakt, że [Informacja chroniona] [Informacja chroniona] na terminowe spełnianie świadczeń pieniężnych, a sytuacja Strony faktycznie była bardzo dobra, o czym świadczy i ten fakt podniesiony przez Stronę, że nie korzystała ona z „[Informacja chroniona] w ramach [Informacja chroniona] ani nie występowała z wnioskiem o [Informacja chroniona]”.
- (190) Idąc dalej, przyjmując, w toku niniejszego postępowania, że w jego ramach wystąpiła przesłanka, o którym mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy, takie ustalenie pozostawałoby w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. W wymiarze faktycznym tego typu - nieprawidłowe - ustalenia w sprawie podważałyby wiarygodność i rzetelność danych zawartych w przywołanym sprawozdaniu, co mogłoby przecież - w konsekwencji - rzutować na prawną (w tym prawnokarną) ocenę sprawozdania, sporządzonego pod rygorem odpowiedzialności karnej, o której mowa w art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości.

- (191) Zupełnie na marginesie wskazać należy, że w istocie [Informacja chroniona] - mając na uwadze okres objętym postępowaniem - nie cechowała się jednym z podstawowych elementów siły wyższej, jakim jest jej nagły charakter.
- (192) Uwzględniając powyższe, a jednocześnie nadając wspomnianemu sprawozdaniu walor najwyższej wiarygodności, Prezes Urzędu bezspornie ustalił, że przesłanka siły wyższej w niniejszym postępowaniu nie wystąpiła. Tym samym, z zebranego materiału dowodowego nie wynikają podstawy do tego, aby odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

- (193) Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 8 Ustawy, w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego” i nie zawiera skonkretyzowanych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.
- (194) Uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego, polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Charakteryzuje się tym, że ustawodawca określając w hipotezie normy prawnej przesłanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego czy organ podejmie w ogóle określone działanie lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze⁴⁹. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi jednak mieścić się w granicach zakreślonych wynikającym z art. 7 k.p.a.: dążeniem do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i obowiązkiem załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli⁵⁰. Należy zwrócić uwagę, że postępowanie organu w granicach uznania administracyjnego ma charakter dwuetapowy. W pierwszym etapie organ bada, czy w sprawie występują przesłanki warunkujące zastosowanie danego przepisu. W wypadku gdy stwierdzi, że przesłanki nie występują, wówczas organ nie ma wyboru rozstrzygnięcia i ma obowiązek odmówić konkretnego rozstrzygnięcia, np. umorzenia należności. Natomiast w wypadku stwierdzenia istnienia przesłanek, o których mowa w konkretnym przepisie prawa materialnego organ przystępuje do drugiego etapu, a więc w tym etapie ma uprawnienie, a nie obowiązek podjąć swobodnie

⁴⁹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt I GSK 185/18, Legalis nr 2391090

⁵⁰ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2017 r., I OSK 2884/15, Legalis nr 1681599.

wybrane przez siebie orzeczenie. Wybór tego rozstrzygnięcia jest wyłączną prerogatywą organu⁵¹.

- (195) Materialnoprawną podstawą do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie przepisu art. 13v ust 8 Ustawy jest natomiast niedookreślone pojęcie „uzasadnionego przypadku”, przy czym omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek odnośnie tego, co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków”. Katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest więc otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy.
- (196) Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów Ustawy - może znaleźć uzasadnienia jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.
- (197) W ocenie Prezesa Urzędu z „uzasadnionym przypadkiem”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy mamy do czynienia wówczas, gdy nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy byłoby sprzeczne z funkcją tej kary oraz celami Ustawy. Wyjaśniająco należy wskazać, że w literaturze przedmiotu z reguły wyodrębnia się trzy funkcje kary administracyjnej, tj. odszkodowawczą - która zakłada, że przez uiszczenie tej kary dochodzi do wyrównania szkody, jaka została wyrządzona całemu społeczeństwu przez naruszenie prawa, ponieważ sprowadzało się ono do ingerencji w jakieś dobro publiczne o wymiarze materialnym; prewencyjną - wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej i samo zagrożenie jej nałożeniem mobilizuje do prawidłowego wykonywania obowiązków administracyjnoprawnych, a jednocześnie zniechęca do naruszania ich w przyszłości oraz funkcję represyjną - która zakłada wyrządzenie podmiotowi, na który nakładana jest administracyjna kara pieniężna, pewnej dolegliwości wyrażającej się w zmniejszeniu jego majątku z powodu nieprzestrzegania przez niego określonego obowiązku administracyjnoprawnego. Jeśli natomiast chodzi o cel Ustawy to jest nim przede wszystkim zwalczanie problemu zatorów płatniczych przez wprowadzenie instrumentów wspomagających zmniejszanie opóźnień w zapłacie zobowiązań oraz dyscyplinujących strony do stosowania krótkich terminów zapłaty. Ustawa stanowi bowiem implementację dyrektywy 2011/7/UE, której podstawowym celem - jak wskazano w jej art. 1 ust. 1 - jest zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe

⁵¹ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25 maja 2021 r., III SA/GI 381/21, Legalis nr 2596999.

funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw. W dyrektywie wyraźnie widoczny jest jej cel ochronny ukierunkowany na ochronę wierzyciela, w tym zwłaszcza będącego małym lub średnim przedsiębiorstwem, jako potencjalnie słabszą stroną transakcji handlowej, której dotyczą negatywne skutki opóźnień w płatnościach (zob. art. 1 ust. 1 i art. 12 ust. 3 dyrektywy 2011/7/UE). Dostrzeżono bowiem, że w praktyce małe i średnie przedsiębiorstwa są szczególnie podatne na nadmierne opóźnienia w płatnościach, gdyż z jednej strony ze względu na słabszą pozycję negocjacyjną są bardziej skłonne do akceptacji niezasadnie długich terminów płatności, z drugiej zaś ze względu na ograniczoną płynność finansową w większym stopniu dotyczą ich negatywne konsekwencje opóźnień niż innych podmiotów gospodarczych. Uwzględniając więc wszelkie powyższe uwagi z „uzasadnionym przypadkiem” będziemy mieli do czynienia w szczególności w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej niosłoby ryzyko wyeliminowania podmiotu z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłoby na jego sytuację finansową, co doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów. Uzasadnionym przypadkiem umożliwiającym odstępnie od wymierzenia kary może być także sytuacja, w której stopień naruszenia prawa jest znikomy. Stopień naruszenia ustala się mając na uwadze istotność naruszenia, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa, a także dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki byłyby niewielkie, czyli dotknęłyby małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że nie stanowi „uzasadnionego przypadku” wystąpienie opóźnień w płatnościach należności przez kontrahentów podmiotu w stosunku, do którego prowadzone jest postępowanie ani działanie siły wyższej. Przestanki te są bowiem podstawą dla zastosowania odrębnych norm prawnych obligujących Prezesa Urzędu do odstąpienia od wymierzenia kary, które uregulowane zostały kolejno w przepisach art. 13v ust. 6 i art. 13v ust. 7 Ustawy.

(198) W tym miejscu należy wskazać, że co do zasady, Strona postępowania w piśmie z dnia 21 lutego 2023 r. wskazała - w kontekście art. 13v ust. 7 i ust. 8 Ustawy - że *„choć są to odrębne przestanki do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej to argumenty przedstawione przez Intercor przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia kary administracyjnej można analizować na gruncie obydwu tych przepisów”*. Strona wskazała również, że *„w konsekwencji nie można wykluczyć, że okolicznością uzasadniającą odstąpienie od wymierzenia kary może być wpływ siły wyższej ([Informacja chroniona]*

[Informacja chroniona]) na opóźnianie się ze w zapłacie, jeśli przedsiębiorca nie będzie w stanie wykazać, że była to okoliczność rozstrzygająca”.

(199) W kontekście ustaleń zaprezentowanych w odniesieniu do braku wystąpienia przestanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy, na gruncie aktualnie omawianego zagadnienia wskazać należy, że Prezes Urzędu nie dopatrzył się występowania - jak już wskazano nie tylko wystąpienia siły wyższej - ale także jakichkolwiek innych przestanków, które uzasadniałyby odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 8 Ustawy.

(200) W konsekwencji, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek mogący stanowić podstawę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy.

4. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.

(201) Stosownie do treści art. 13v ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(202) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

(203) Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$\text{JKP} = \text{WŚ} \times n / 365 \times \text{OU}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego

postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

- (204) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjmie ustaloną w toku postępowania długość okresu opóźnienia każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub niespełnionego w terminie przez stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.
- (205) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75 % w stosunku rocznym⁵².
- (206) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie zakwestionowane świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach A1-A7b stanowiących załączniki nr 1-8 do niniejszej decyzji i obliczył sumę jednostkowych kar.
- (207) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła 359 745,00 złotych (słownie trzysta pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści pięć złotych 00/100).
- (208) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy wartości świadczeń niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, stanowiące o nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 359 745,00 złotych (słownie trzysta pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści pięć złotych 00/100) i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.
- (209) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

⁵² Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 21 grudnia 2022 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 1263).

(210) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(211) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

5. Brak przesłanki do obniżenia kary o 20% zgodnie z art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

(212) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, **wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie** w transakcjach handlowych lub spełniła je, **wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie** w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(213) Strona nie przedstawiła dowodów, w tym chociażby w odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu z dnia 26 stycznia 2023 r., na to, że w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania, spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono by jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(214) W związku z powyższym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

VI. Koszty postępowania

(215) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może

być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

- (216) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (217) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (218) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (219) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 311,90 złotych.
- (220) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 311,90 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.
- (221) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁵³ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁵⁴. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁵⁵.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁵⁶.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁵⁷.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁵⁸.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁵⁹.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

⁵³ na podstawie art. 13v ust. 9 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁵⁴ na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q Ustawy

⁵⁵ na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q Ustawy

⁵⁶ na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 137) dalej „p.p.s.a.”

⁵⁷ na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁵⁸ na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221, poz. 2193)

⁵⁹ na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁶⁰;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁶¹;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁶²;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów⁶³ jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczną;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

⁶⁰ na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁶¹ na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁶² na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁶³ Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz.U. nr 221 poz. 2193).

Załączniki: 17, w formie papierowej, Tabele od A1 do C 4.

Nr załącznika	Nr Tabeli	Liczba stron
1	A1	7
2	A2	158
3	A3	2
4	A4	2
5	A5	5
6	A6	6
7	A7a	1
8	A7b	1
9	B1	1
10	B2	12
11	B3	1
12	B4	8
13	B5	114
14	C1	2
15	C2	2

16	C3	9
17	C4	4

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymuje:

1. pełnomocnik Strony postępowania - radca prawny [Informacja chroniona],
[Informacja chroniona] [Informacja chroniona]
2. a/a.